

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii Domnului Hristos

Curierul Adventist

Chemați la slujire

8

3 Editorial

Virgiliu Peicu

Pot oamenii vechi să aibă începuturi noi?

4 Info Curier

- Biserica din România
- Biserica mondială
- Anunțuri
- Calendarul evenimentelor din luna iulie
- La odihnă

13

8 Principal

*Interviu cu fratele
Marius Munteanu*

Cu gândul la a doua venire

13 Interviu

Redacția

Chemați la slujire

21 Eveniment

Gabriel Ișvan

Satul biblic

21

24 Aniversare

Emanuel Sălăgean

90 de ani binecuvântați
pentru Institutul
Teologic Adventist

26 Arhivă

Marin T. Pîrvan

Pe El Îl propovăduim noi

26

30 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Despre dragoste din
Biblie

31 De la inimă la inimă

Marius Munteanu

„Aduceți biserica la
Mine”

Anul XCI, iunie 2014. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Iacob Pop; Redactor-șef Virgiliu Peicu; Redactor Iosif Diaconu; Consultanți: Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Ernest Szász; Colaboratori speciali: Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Ioan Câmpian-Tătar, Florian Ristea; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Corector Elena Buciuman; Tehnoredactor Irina Toncu, Dragoș Gărea; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou lăncu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

Pot oamenii vechi să aibă începuturi noi?

În luna aprilie au avut loc alegerile la nivelul Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. A fost o atmosferă frumoasă, calmă și deschisă gândurilor și părerilor personale. Am cerut și am simțit izul prezenței lui Dumnezeu. Au fost prezentate diferite opinii, orientări și previziuni pentru viitor.

Dintre toate opiniile exprimate, una a persistat mai mult în întrebările interlocutorilor: Pot oamenii vechi să aibă începuturi noi și miezoase? Este posibilă o nouă animare a înaintării pe drumul spre a doua venire a Domnului Isus?

Poate că va fi nevoie de o nouă strategie, de o nouă paradigmă, de o nouă misiune de predicare a Evangheliei spre o lume care nu prea mai vrea să audă. Poate că va fi nevoie de o schimbare, de o înnoire în duhul minții, o nouă evaluare a imaginii noastre despre Dumnezeu și despre așteptările Lui de la noi. Exprimarea tinerei generații în acord cu principiile lui Dumnezeu cere o metodologie nouă în abordarea lumii internetului și a Facebook-ului. Pot oamenii vechi, ca Nicodim, să facă față acestor provocări?

În Evanghelia după Ioan, capitolul 3:1-21, avem raportul vizitei lui Nicodim la Isus. Din acest pasaj biblic, ne dăm seama că Nicodim avea o serioasă frământare. Înțelegea că Isus venea de la Dumnezeu, că aducea un mesaj de la Tatăl, dar exprimarea și abordarea lui Isus nu se potriveau tradiției lor de viață și înțelegerii lor în ale credinței. Pentru că Isus nu intra în „calapoadele” lor teologice, erau gata să-I respingă

divinitatea. Nicodim era sincer și chiar dorea să rămână lângă Isus, dar se izbea de structura omului vechi.

Cum să fac asta, Doamne? era ruga lui. Văd oameni simpli cum înțeleg noul Tău adevăr despre mântuire, cum vin la Tine cu grămada, iar eu, învățător al Legii, mă izbesc de neputință.

Isus vine cu un răspuns uluitor de simplu și neașteptat. „Drept răspuns, Isus i-a zis: «Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu»” (versetul 3); apoi, în versetul 5, citim: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă nu se naște cineva din apă și din Duh, nu poate să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”

Isus susține că este posibil un nou început doar prin nașterea din nou. Doar născându-se din nou poate un om vechi să înțeleagă și să primească lucrurile cele noi ale Împărăției lui Dumnezeu.

Răspunderea bisericii lui Hristos nu este numai o chestiune de planuri și inițiative. Acestea nu au lipsit niciodată din viața bisericii noastre. De asemenea, nu este o problemă de psihologie, sociologie sau conducere. Pentru ca poporul acesta să ajungă la destinație, este nevoie de o pătrundere a lucrurilor care provin „din apă și din Duh”.

Nicodim a fost contrariat de răspunsul Domnului Hristos. La început i s-a părut bizar să i se ceară unui om vârstnic să se nască din nou. Știa el că ar mai fi loc de ceva îmbunătățiri, pe ici pe colo, în viața și comportamentul lui, însă nu se gândise niciodată că este nevoie de o schimbare radicală.

Însă, pe măsură ce s-a lăsat convins de logica Duhului, pe măsură ce a lăsat ca apa cerească să îi modeleze chipul de lut, Nicodim a început să semene a fiu de Dumnezeu, pregătit să intre în Împărăție.

Tot astfel, doar nașterea din nou și lucrarea Duhului Sfânt pot să aducă acele schimbări de care biserica de astăzi are nevoie. Să ne rugăm Domnului ca frații care au primit răspunderi solemne să se lase călăuziți și modelați de adierea Duhului.

Virgiliu Peicu,
redactor-șef la
Curierul Adventist.

■ BISERICA DIN ROMÂNIA

Conferința Transilvania de Nord are un nou președinte

În urma alegerii pastorului Ștefan Tomoiagă ca secretar al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, Comitetul Executiv al Conferinței Transilvania de Nord a decis, în ședința de miercuri, 14 mai 2014, alegerea unui nou președinte.

În urma voturilor exprimate, fratele Iosif Pașca a fost ales președinte al acestei Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Fratele Pașca a slujit, din 2013, ca trezorier, anterior fiind pastor în localitățile Ocnița, Ocna Mureș și Alba Iulia.

Născut în 1971, în localitatea Moiciu, județul Cluj, fratele Iosif Pașca este licențiat în Teologie pastorală la Institutul Teologic Adventist și deține un master în consiliere. Este căsătorit cu Nicoleta-Elena și au trei copii: Adrian, Beniamin și Daniel Iosif.

În locul acestuia, ca trezorier, a fost ales pastorul Ioan Feier. Dumnezeu să-i binecuvânteze și să-i întărească!

Preluare din Info Adventist nr. 678/16 mai 2014

Proiectul ADRA România „Grădini roditoare”, pe primul loc într-o competiție

Joi, 14 mai 2014, la ora 12:00, s-a încheiat prima etapă din cadrul competiției „Idei din Țara lui Andrei”, organizată de către PETROM. Suma totală pentru toate cele 389 de proiecte înscrise anul acesta este de 200 000 euro. Procedura prin care se va face selecția proiectelor câștigătoare a prevăzut ca 40% din șanse să fie date de votul oferit online pe site-ul: taraluiandrei.ro.

Din fericire, ampla campanie desfășurată în această perioadă, precum și mobilizarea voluntarilor a făcut ca ADRA România să ocupe primul loc în această primă fază a competiției.

„Mulțumim mult tuturor pentru cele 2 573 de voturi acordate proiectului „Grădini roditoare”, voturi care au făcut posibilă rămânerea acestuia pe locul I. „Ne-am bucurat să știm că acest proiect ADRA a fost apreciat și votat de români din toate colțurile țării, dar chiar și de mulți români din diaspora, aceia care aveau numere de telefon românești”, a declarat, la sfârșitul acestei prime etape, Valentina Cozorigi, coordonatoare programe ADRA România.

„Din păcate, au fost și persoane susținătoare ale unor proiecte concurente, care ne-au acuzat că avem intenții

de natură religioasă. Din acest motiv, precizăm din nou faptul că ADRA se implică în proiecte de care beneficiază întreaga populație și oferă sprijin în mod necondiționat, indiferent de orientarea religioasă a beneficiarului. Subliniem, de asemenea, că activitatea ADRA este clar separată de activitățile religioase și nu oferă niciodată sprijin financiar sau de orice altă natură pentru a influența opțiunea religioasă a beneficiarilor.

Consecvența noastră în această direcție ne-a adus de altfel simpatia și sprijinul multor instituții și companii de-a lungul timpului”, a precizat Sorin Goleanu, director executiv ADRA România.

În perioada următoare, juriul competiției „Idei din Țara lui Andrei” va avea ultimul cuvânt. Până pe 28 mai 2014, se vor centraliza listele finaliștilor pe toate cele trei domenii și se va anunța apoi rezultatul final.

Preluare din Info Adventist nr. 678/16 mai 2014

Provocări în misiunea de azi

În intervalul 23-26 aprilie, pastorul Paolo Benini a susținut în Bacău și la Onești o serie de prelegeri cu titlul „Provocări în misiunea de azi”. Prelegerile au fost completate de aplicații practice pentru formarea, instruirea și dezvoltarea grupelor de studiu biblic. Paolo Benini, în calitatea sa de director al Departamentului Școala de Sabat și Lucrare personală din regiunea Inter-Europeană, a împărtășit, pe parcursul celor patru zile petrecute în România,

studii și experiențe de viață legate de studiul biblic atât corpului pastoral și evanghelistic din partea de nord-est a României, cât și instructorilor Școlii de Sabat și membrilor bisericilor din Onești și Bacău.

Cercetările prezentate cu această ocazie au constituit un suport riguros în înțelegerea rolului pe care îl au grupele Școlii de Sabat în cadrul bisericii, precum și rolul pe care fiecare membru îl are în dezvoltarea unor relații practi-

ce în comunitatea locală, în mod special în afara bisericii. Au fost prezentate studii referitoare la factorii de creștere ai bisericii, lideri și capacitatea de a crea rezultate.

„Fiecare biserică – o școală de instruire pentru lucrătorii creștini” a fost ideea pregnantă a prelegerilor susținute de Paolo Benini.

Sergiu Macovei, director Departament Comunicare, Conferința Moldova.

■ BISERICA MONDIALĂ

Reflecții privind evanghelizarea în marile orașe

În ziua de marți, 8 aprilie, a avut loc la sediul Conferinței Generale din Silver Spring (SUA), un Consiliu pentru Evanghelizare și Misiune. În cadrul acestui consiliu, au fost prezentate rapoarte privind „Misiunea în marile orașe”, un proiect evanghelistic dezvoltat începând cu anul 2013 în Biserica Adventistă.

În expunerea sa, David Trim, director al Biroului de Arhive al Bisericii, a indicat faptul că, la nivel mondial, pentru fiecare adventist există 396 de persoane. Acest raport, a spus el, sare la 547 de persoane la fiecare adventist în regiunile urbane. Orașul Lusaka, Zambia, este un punct luminos cu cel mai bun raport populație-membru într-un oraș – un adventist la 19 persoane.

În Coreea de Sud, un număr tot mai mare de biserici adventiste deschid în apropiere restaurante vegetariene – ideale pentru a stimula conversații despre sănătate, stare de bine și, în cele din urmă, împlinire spirituală, a declarat Lee Jairong, președintele Diviziunii Asia de Nord-Pacific a Bisericii Adventiste.

Într-o altă parte a regiunii, a spus Lee, un nou lanț de pizzerii funcționează și ca loc de întâlnire pentru credincioșii adventiști. „În timpul săptămânii, aceasta este o pizzerie, dar în Sabat ea devine o biserică”, a spus

el, arătând o imagine a restaurantului. Pizzeriile angajează tineri adventiști și slujesc ca centre de influență. Cel puțin 50 de persoane se închină în fiecare dintre acestea, în fiecare sâmbătă.

Dan Jackson, președintele Diviziunii America de Nord, a oferit o nouă perspectivă asupra Fereștrei 10/40, o regiune ce cuprinde nordul Africii, Orientul Mijlociu și Asia și în care mai puțin de 2% din populație este creștină. „[Fereștra 10/40] tocmai s-a mutat alături”, a spus Jackson, referindu-se la aflusul masiv de imigranți și refugiați în unele orașe americane. Găzduind 90 000 de refugiați, orașul San Diego, din sudul Californiei, este considerat capitala mondială a refugiaților, a spus Jackson.

Acolo, în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Paradise Valley, există credincioși din 51 de țări. În timp ce serviciile de închinare au loc în engleză, acestea sunt traduse, iar Școala de Sabat se desfășoară în limbile arabă, laoțiană, tagalog, nepaleză, swahili, franceză și spaniolă. Prin intermediul lucrării sale pentru refugiați, biserica oferă săptămânal hrană pentru 500 de persoane, la biserică sau printr-un serviciu de livrări condus de un fost preot budist care a acceptat adventismul. Un autobuz din Paradise Valley oprește în fiecare dimineață în comunitățile locale

de refugiați pentru a-i lua pe rezidenții care doresc să meargă la biserică, dar nu au un mijloc de transport.

Paul Ratsara, președintele Diviziunii Africa de Sud-Oceanul Indian, pe teritoriul căreia se află și Zambia, a spus că grupele mici sunt cheia misiunii în regiune. „Dacă nu lucrăm la firul ierbii, vorbim doar pentru noi”, a spus el.

Diviziunea America de Sud a Bisericii, sub conducerea președintelui Erton Kohler, a ales o abordare similară. Obiectivul regiunii este să înființeze o nouă biserică adventistă în fiecare dintre cele aproape 7 000 de cartiere ale celor mai importante orașe. În prezent, în aceste cartiere există 2 000 de biserici adventiste.

În Europa, Biserica Adventistă se concentrează asupra Genevei (Elveția). Geneva este un oraș cu influență în comunitatea internațională, a spus Bruno Vertallier, președintele Diviziunii Inter-Europeană a Bisericii. O echipă de tineri adventiști lucrează în Geneva, în ceea ce Vertallier speră să devină un model de misiune în regiune. Grupul a înființat deja o biserică frecventată de 60 de noi credincioși și foști adventiști.

Blasious Ruguri, președintele Diviziunii Africa Centrală și de Est a Bisericii, a relatat povestea unui pastor adventist din regiune, care a fost bătut

pentru credința lui și internat în spital. Primul lucru pe care l-a făcut pastorul după externare, a spus Ruguri, a fost să viziteze persoana responsabilă pentru atac și să o ierte. Bărbatul, pe atunci un membru al clerului unei alte confesiuni religioase, a fost atât de impresionat de spiritul de reconciliere al pastorului, încât a acceptat invitația de a studia

Biblia. Mai târziu, acesta a acceptat credința adventistă. El conduce acum o lucrare interconfesională în Nairobi, Kenya, a declarat Ruguri.

Fratele Wilson a încheiat Consiliul pentru Evanghelizare cu un apel la o misiune care își găsește expresia dincolo de limitele planurilor și prezentărilor pe calculator. „Vreau să vă

încurajez pe toți nu doar să vorbiți despre evanghelizare, ci să vă implicați în ea”, a spus fratele Wilson. „Fiți un lider vizibil în evanghelizare în bisericile și în comunitățile voastre!”

Preluare din Info Adventist nr. 674/18 aprilie 2014.

■ ANUNȚURI

Eveniment special: Înființarea Corului și a Orchestrei Naționale Adventiste

Departamentul Activitate muzicală al Uniunii Adventiste a demarat un amplu proiect de imagine, în tradiția pionierilor noștri, campioni în misiune prin muzică. Acest proiect vrea să reconstruiască un cor și o orchestră națională, după modelul înaintașilor. Am făcut o numărătoare și am rămas surprins de marea număr de muzicieni profesioniști, unii aflați la cel mai înalt nivel academic și cultural. Liderii bisericii au credința că a venit vremea să-i strângem laolaltă și să dăm un semnal care să se facă remarcat în lume.

Astfel, între 29 iunie și 6 iulie, la Stupini, va avea loc Cantonamentul Corului și al Orchestrei Naționale, care va reuni 110 vocaliști și 50 de instrumentiști cu înaltă calificare. Ansamblul se va chema *Gloria Dei*, pentru că numai slava lui Dumnezeu este urmărită prin acest proiect.

Un program susținut de repetiții va pregăti un repertoriu clasic și religios, ce va răsună în sala nouă a Filarmonicii din Brașov, sâmbătă, 5 iulie, la ora 19. Concertul va fi condus de cunoscutul

maestru internațional, dirijorul Horia Andreescu.

Este convingerea noastră că, pe lângă impactul asupra lumii din afară, evenimentul va recicla și regenera gustul și opțiunile adolescenților și tinerilor noștri, supuși unei presiuni din partea surogatelor sonore toxice.

Vrem ca trâmbița să răsună, în sfârșit. Și nu oricum. Ci „cu vâlvă, și Domnul Dumnezeu Își va aduce aminte de noi” (Numeri 10:9).

Lucian Cristescu, responsabil proiect

■ CALENDARUL EVENIMENTELOR DIN LUNA IULIE*

Data	Eveniment	Loc	Invitat/Responsabil
29 iunie - 6 iulie	Tabăra exploratorilor	Nadăș, jud. Arad	Departamentul Tineret
2-6 iulie	Instruire exploratori	Urleta	Ovidiu Pascu , director asistent, Departament Tineret, Conferința Muntenia.
6-13 iulie	Tabără de muzică și arte plastice	Moieciu de Sus	Dorin Sisu , director asistent, Departament Activitate muzicală, Conferința Muntenia.
9-12 iulie	Tabără interdepartamentală, cu fam. Waters, SUA	Nadăș, jud. Arad	Conferința Banat
14 iulie	Convenție Libertate religioasă	Stupini	John Graz , director departament Libertate religioasă, Conferința Generală.
16-20 iulie	Tabără pentru adolescenți și tineri ENJOY	Nadăș, jud. Arad	Departamentul Tineret
21-25 iulie	Tabără ASEF (copii neadventiști)	Moieciu	Teofil Brașov , pastor de tineret, jud. Prahova.

*Anumite date și evenimente se pot modifica în timp.

■ LA ODIHNĂ

Pintilie Baci

tor Pintilie Baci.

S-a născut la 27 februarie 1915, în Berești-Tazlău, lângă Bacău. Inteligent și profund în analiza lucrurilor importante, încă de tânăr cere botezul biblic, în Biserica Adventistă. Cunoaște ororile războiului, precum și trei ani de suferințe cumplite ca prizonier în Siberia. Întors acasă printr-o minune, este angajat ca

„Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El” (Psalmii 116:15). Așa poate fi descris finalul vieții iubitului pas-

ofiter în armată, apoi răspunde chemării de a predica Evanghelia.

Termină studiile Institutului Biblic de la Stupini, după care peste 60 de ani a vestit Evanghelia cu o dăruire și o vocație unice. În vremuri de grea persecuție a Bisericii Adventiste, Pintilie Baci acceptă slujba de președinte al Conferinței, apoi mulți ani activează ca pastor consilier în cele opt județe ale Moldovei.

O parte a succesului său în slujire s-a datorat soției sale Ciuhat Niculina, femeie hotărâtă din fire și întreprinzătoare, cu care s-a căsătorit în 1940. Au avut împreună șase copii. Lucica, răpusă de boală la câțiva ani, apoi Ga-

briela, care are aceeași soartă la 13 ani. În viață sunt Doina și Carmen, Eugen și Mihai (pastori), care îi vor păstra o pioasă amintire, în speranța reîntâlnirii la revenirea Domnului Hristos.

În seara de 10 aprilie 2014, inima acestui neobosit și nobil slujitor al Evangheliei s-a oprit, odată cu vocea sa de povestitor inconfundabil. La serviciul de înmormântare, pe lângă multe lăuri de cuvânt, pastorii Florin Istrate și Laurențiu Gherghel de la Conferința Moldova au mângâiat familia și pe cei prezenți, cu speranța reîntâlnirii celor dragi pe un Nou Pământ, fără suferință și moarte.

Constantin Tolici

Pe data de 6 aprilie a.c., în urma unui tragic accident, a încetat din viață cel care a fost Constantin Tolici.

Născut la Cluj, la data de 21 aprilie 1936, în familia misionarului cu același nume, Constantin Tolici își petrece primii ani de viață în Madagascar, perioadă care îi marchează viața spirituală. După ce familia se întoarce în București, activează la Biserica Grant, unde este inițiat în tainele mu-

zicii, iar sub bagheta lui Mircea Diaconescu își dezvoltă gustul pentru muzică.

Atunci o întâlnește pe cea care urma să-i devină tovarășa de viață, Cleopatra, iar în anul 1961 își unesc destinele. Viața celor doi este îmbogățită cu doi copii, Mădălina și Mugur. În aceeași perioadă, Costel Tolici preia, alături de alții, conducerea activității muzicale din Grant, devenind dirijorul corului. Dragostea și pasiunea pentru muzică se pecetluiește prin obținerea diplomei de licență la Conservator, specialitatea pedagogie muzicală.

Costel Tolici desfășoară o activitate intensă cu diverse formații și coruri, organizând programe și acțiuni muzicale atât în București, cât și în toată țara. Pe tot parcursul vieții, Costel Tolici a reușit să răspândească mesajul adventist, insuflând celor din jur speranța vieții veșnice.

„Unchiul Costel”, cum îl alintau mulți, a fost până în ultima clipă a vieții lui un pelerin pe acest pământ, care a așteptat cu entuziasm întoarcerea „acasă”. Acum, un ultim popas și o scurtă odihnă până la corul reunit de la marea de cristal.

Lazăr Bențe

Lazăr Bențe s-a născut în Herghelia – Mureș, în 16 decembrie 1947, fiind unul din cei opt copii ai familiei. A încheiat legământ cu

Domnul în 15 septembrie 1966. Timp de peste treizeci de ani a slujit ca prezbiter în Biserica Adventistă din Nazna. Împreună cu fratele său, Remus, cu care a fost și partener de afaceri, a ținut unită familia lor și familia bisericii.

În 18 mai 1969, se căsătorește cu Margareta Pop. Primii doi copii, Daniel

și Ionel, se sting prematur, dar Dumnezeu le dăruiește trei fete: Ionela, Margareta și Marcela.

A fost mulți ani consilier la Primăria Sâncraiu de Mureș, croitor-șef, trezorier la Contrascom Bența, trezorier al ASI – România și trezorier și vicepreședinte al Centrului de Sănătate Herghelia. Echilibrul lui sufletească, vorba lui blândă și împreună-simțire îl făceau plăcut tuturor. A încetat din viață pe data de 28 aprilie, în urma unei boli necruțătoare.

La ceremonia de înmormântare, pe 30 aprilie a.c., au participat aproximativ 1 200 de persoane. Au oficiat pastorii

Eduard Călugăru, Ernest Szasz și alți 15 pastori. Cuvântul Scripturii a fost transmis de pastorul Teodor Huțanu. Au rostit un cuvânt de rămas-bun dl Remus Sângeorzan, primar în Sâncraiu de Mureș, dl Șova, de la Contrascom Bența, dl Ioan Mohora, trezorier, și prof. dr. Leonard Azamfirei, vicepreședinte, din partea ASI-România. Familia Bența și-a exprimat durerea despărțirii și speranța revederii prin glasul nepotului lui Lazăr, Remus Aurel Bența.

Așteptăm învierea și strângerea noastră a tuturor celor mântuiți și dragi.

Cu gândul la a doua venire

Interviu cu fratele Marius Munteanu, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România

In luna aprilie a acestui an s-a desfășurat Adunarea Generală Electivă a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Cu această ocazie, au fost alese noi persoane care vor purta răspunderea în Biserica Adventistă din România pentru următorii cinci ani.

Noul președinte ales al bisericii este Marius Munteanu. Pentru a fi mai bine cunoscut de către credincioșii adventiști, am stat de vorbă cu dumnealui și i-am pus câteva întrebări.

Curierul Adventist: Spuneți-ne câteva lucruri despre dvs. și familia dvs.

Marius Munteanu: Sunt fericit pentru tot ce înseamnă familia mea – cea părintească și bonusurile personalizate pe care le-am primit ulterior, alături de care formez celula ce-mi poartă numele. Startul printre pământeni: Bacău, 1972, dăruit unei familii ce purta, la rândul ei, steagul adventist de la părinți, care-l apucaseră de pe la unii veniți din război cu Vești de pace. Neștiind de angajamentul părinților mei de a-și crește cei doi copii pentru Dumnezeu, am crescut ghidat de exemplul irezistibil al creștinismului lor, în special al mamei mele. La un an de la debutul pastoral, am primit de la Dumnezeu sprijinul cel mai de preț, pentru toată viața personală și pastorală, prin Loriană, iubita mea soție. Cel mai consistent și veșnic dar de nuntă ne-a fost oferit după alți cinci ani: Cezara, fiica noastră, care a trecut anul acesta pragul de la copilărie la maturitate (dacă ar fi să urmărim tradiția evreiască – Bar Mitzvah).

C.A.: Cum ați cunoscut Biserica Adventistă și care sunt motivele pentru care ați ales să deveniți adventist?

M.M.: Biserica Adventistă a fost o prelungire a casei. Mai întâi am fost dus la biserică, apoi am fost lăsat la biserică (pe mâna instructorilor Școlii de Sabat sau a liderilor muzicali), m-am identificat cu viața și traumele bisericii de până-n 1989, interval de timp spre capătul căruia am și decis să validez prin apă raportul meu de vasalitate față de El, covârșit de atâtea dovezi de dragoste și argumente biblice, ambele expediate de Dumnezeu. Prin Duh, l-am pecetluit mai târziu.

C.A.: Povestiți-ne un moment semnificativ al experienței dvs. cu Dumnezeu.

M.M.: Greu să aleg o singură ocazie. Poate, ca încurajare pentru cititori, faptul că m-am născut din nou la câțiva ani după botez, o altă minune mai rar întâlnită. Mă îndreptam spre finalul ce-

lui de-al doilea an de seminar, exact la jumătatea studiilor de licență. Eram „în grafic” din punct de vedere academic, dar aveam „restanțe” la seriozitatea cu care trebuia să-mi trăiesc viața de seminarist și pregătirea pentru lansarea ca pastor, de peste alți doi ani. Mă nemulțumea dedublarea: și ca mine, și ca El. Nu vă fugă gândul la nu știu ce devieri teologice sau comportamente aberante! Nu! Eram chiar căldicel, dar numai sufletul meu știe cât de des recitam „cum dorește un cerb izvoarele de apă...” Aveam învățătura Lui, anturajul oamenilor Lui, dar îmi lipsea El. Și s-a întâmplat (!) că în acea vacanță, Conferința m-a trimis într-o misiune unică: să duc o sacoșă cu bani (la propriu) unui pastor care avea o biserică în construcție. Era cale de vreo 250 de kilometri, cu trenul. Copleșit de riscul acelei delegări, nu mi-am luat o carte pentru lectură. Și, pentru că eram la puțini ani după 1990 – fără mobil, tabletă, net – după ce m-am săturat să privesc pe geam, afară, am cedat presiunii de a privi și înăuntru. În mine însumi. Ore întregi m-am luptat cu hotărârea: dacă în toamnă mă voi mai întoarce la studii teologice, o voi face cu altă inimă. Altfel, sunt atâtea alte facultăți unde îmi pot folosi înzestrările native. Nu-mi amintesc unde a fost exact „Iaboc”-ul meu, undeva între Bacău și Vatra Dornei. Am revenit la Bacău fără bani (i-am predat destinațarului!), dar plin de Domnul. Abia în vara aceea a început umblarea mea cu El, pe o singură Cale.

C.A.: De ce ați ales să deveniți pastor?

M.M.: E poveste lungă. Vă împărtășesc doar varianta prescurtată.

Așa am negociat cu Dumnezeu. Am zis-o și-o mai zic: viața mi-a fost o salbă de miracole ale Trinității. Din păcate, pe cele mai multe le-am conștientizat abia când am privit retrospectiv. Ultimii doi ani de liceu mă somau să decid traseul studiilor pentru viitor. Aveam câteva opțiuni pentru care recepționasem îndemnuri și de la alții. Eram deschis pentru sfaturi, dar mă deranja dacă mi se sugera, cu accent sau fără, că ar trebui să iau în calcul și Seminarul Teologic. Oricât de lungă ar fi fost lista cu

motive care însoțea în discurs îndemnul anturajului către Seminar, eu mă păstram „rece”. De ce? Crescând la doi pași de Conferința Moldova, biserica noastră era vizitată des de pastori grei (mă refer la cunoștințe și credibilitate) și seminariști. Nu mă vedeam și nu-mi doream să fiu în rândurile lor, pe de o parte, datorită înălțimii spirituale la care se aflau aceștia, iar pe de altă parte, pentru că mi-era groază de vorbit în public. Amicii rememorează poeziile mele recitate în lacrimi (nu din pricina

interpretării artistice, ci a spaimei!). Cei din casă nici n-au încercat să-mi propună Seminarul, pentru că și botezul a fost tot decizia mea. Ca orice Iacob, dar înainte de Iaboc, mă târguiam cu Dumnezeu și făceam promisiuni: „Doamne, dacă vei fi cu mine, eu, Marius, voi...” Ce nevoie avea Domnul de făgăduințele mele șubrede? Dar a intrat în negocierile cu mine. Și, în preajma examenului de maturitate, am mai lansat o juruință: „Dacă mă ajuți la Bacalaureat, merg la Seminar.” Nu voiam la Seminar doar

În zilele de 20 și 21 aprilie a.c. s-a desfășurat la Cernica cea de-a 17-a Sesiune a Adunării Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Pentru acest eveniment, au fost convocați 250 de delegați, care au reprezentat peste 66 000 de membri adventiști din România. Sesiunea a fost coordonată de către Bruno Vertallier, președintele Diviziunii Inter-Europene și de Gabriel Maurer, secretarul aceleiași instituții.

Cu această ocazie, au fost aleși noi slujbași care să coordoneze activitatea Bisericii Adventiste la nivel național. Au fost alese sau reconfirmate următoarele persoane:

- **Marius Munteanu** – *președinte*
- **Ștefan Tomoiagă** – *secretar*
- **Eduard Călugăru** – *trezorier*
- **Florian Ristea** – *director al Departamentelor Școala de Sabat și Lucrarea personală*
- **Romică Sîrbu** – *director al Departamentelor Educație și Viața de familie*
- **Daniel Chirileanu** – *director al Departamentelor Tineret și Slujirea copiilor*
- **Nelu Burcea** – *director al Departamentelor Comunicare, Relații oficiale și Libertate religioasă*
- **Ioan Câmpian-Tătar** – *director al Departamentelor Publicații și Grupuri etnice*

DUMNEZEU SĂ-I BINECUVÂNTEZE!

pentru că acolo eram scutit în programa academică de acea singură materie care mi-a stresat adolescența și care – culmea ironiei – era obiect principal la Baccalaureat, ci socoteam cu mintea mea crudă că prin astfel de fătăduieli Se înduplecă Domnul. „Tu mă ajuți la acea singură disciplină-problemă, în rest, la toate celelalte examene mă descurc.” Și tocmeala trebuie onorată. De aceea am zis la început că așa am negociat cu

Dumnezeu. La doi ani după aceea (vezi experiența din tren), am început să introduc în vocabularul uzual termeni ca: dragoste de oameni, slujire, dedicare etc.

C.A.: *Unde ați lucrat până acum?*

M.M.: În 1996, am fost trimis să învăț pastorație la cea mai bună „școală” din Conferința Moldova, ală-

turi de povățuitori serioși, adulți sau tineri: biserica locală Iași-Sărărie, unde am rămas vreme de 9 ani, fără întrerupere. În componența districtului au mai intrat, pentru diferite intervale de timp, în ordinea celor mai lungi perioade: Horlești, Iași-Maranata, Reditu, Țipilești, Schitu Stăvnic, Iași-Betania. În intervalul acesta, mi-a fost încredințată și păstoria Asociației Studențești AMiCUS (1996-2005) sau conducerea Departamentului de Relații Publice și Libertate Religioasă al Conferinței Moldova (1998-2005). Între 2005-2009, Dumnezeu și biserica m-au onorat cu chemarea de președinte al Conferinței Moldova. Pentru câteva luni, am avut și favoarea de a fi pastorul bisericii natale, Bacău-Centru, înainte de a răspunde afirmativ unei alte provocări a vieții pastorale – postura de dascăl la Institutul Teologic Adventist (2009), care a continuat și cu mandatul de președinte al acestei instituții până în prezent.

C.A.: *Cu ce simțăminte ați primit invitația de a sluji ca președinte al Uniunii Române?*

M.M.: „Dă dar robului Tău o inimă pricepută, ca să judece pe poporul Tău, să deosebească binele de rău! Căci cine ar putea să judece pe poporul Tău, pe poporul acesta așa de mare la număr!”

Când am spus DA chemării prin biserică, mi-am ținut o predică și am stabilit clar, pentru mine însumi, că Dumnezeu nu oferă niciodată unui om o chemare înaltă pentru ceea ce este acel om, ci pentru ceea ce poate face Dumnezeu cu/prin el.

C.A.: *Cum evaluați situația bisericii la începutul mandatului dvs.?*

M.M.: Vești bune: Biserica Adventistă din România dispune de un potențial imens, prima și cea mai valoroasă componentă fiind oamenii care o alcătuiesc. Până acum biserica a avut activități, conducătorii au fost oameni

Aspecte de la Adunarea Generală a Uniunii

cu har, întâlnirile de buget/bilanț au abundat în rapoarte de activitate, dar... vești îngrijorătoare: fecioarele au adormit.

C.A.: Care sunt direcțiile principale pe care ați dori să meargă biserica în următorii cinci ani?

M.M.: La una dintre primele noastre ședințe de comitet de după alegeri, am pus pe masă și pe suflet așteptările noastre (ale membrilor Comitetului Uniunii) în ce privește relațiile și

activitățile. Ceea ce înfățișez mai jos este rezultatul rugăciunii și deschiderii noastre, ca propuneri și angajament.

Din perspectivă duhovnicească, nu poate fi nimic mai înalt decât relația curată și durabilă cu Dumnezeu. Spiritualitatea conducătorilor și a credincioșilor este prioritară. Biserica așteaptă de la noi să rezolvăm problemele nu atât tehnic, cât, în primul rând, spiritual.

În privința relaționării, biserica așteaptă de la noi, păstorii de la Uniune, să fim sinceri în vorbe și trăiri, să manifestăm solidaritate și responsabilitate.

Cât despre activitatea administrativă bisericească, ne propunem realizarea unei strategii comune, izvorâte din viziunea lui Dumnezeu, care să aibă ca obiectiv dezvoltarea misiunii, strategie care să fie urmată logic de planuri, proiecte și buget. Vrem să dezvoltăm, nu doar să întreținem, rezultatele muncii predecesorilor. Investițiile financiare trebuie să fie decise de strategie și trebuie să arate, în primul rând, interes pentru investiția în oameni.

Iar dacă misiunea poate deveni din nou avangardă, visăm să refacem spi-

ritul misionar al credincioșilor, în mod special la nivelul bisericii locale – lucrarea personală – „găina cu ouă de aur pentru biserica noastră”, cum plastic o descria unul dintre distinșii mei colegi.

Cât privește dialogul cu credincioșii, ne impunem transparență în activități, în investiții, decizii și informări.

Ca niște pământeni limitați (iertăți pleonasmul!), afirmăm că „lucrurile acestea nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor” (Zaharia 4:6).

C.A.: *Cum vor fi integrați în strategia dvs. copiii și tinerii din biserică?*

M.M.: Întâi ca sfetnici – voi crea un Consiliu Consultativ al Tinerilor, cu care mă voi întâlni personal la un interval regulat de timp pentru rugăciune și sfătuire. Apoi, ca actori direcți, voi încuraja educația adventistă și investiția în tineri, prin exemplu și decizii.

C.A.: *Știm că 60% dintre membrii bisericii sunt de sex feminin. Cum ar putea fi surorile integrate în dezvoltarea misiunii bisericii?*

M.M.: Surorile poartă deja poveri bisericești, grație darurilor cu care sunt înzestrate. Apreciez prezența lor în slujirea bisericii și contribuția plină de sensibilitate și spirit practic. Vom continua și comunicarea instituțională cu dumnealor.

C.A.: *Știm, de asemenea, că pensionarii bisericii au o pondere de 40% din totalul credincioșilor. Ce loc vor ocupa ei în strategia de lucru?*

M.M.: Cei care mă cunosc nu vor inter-

preta populist vorbele care urmează. Am întreținut, în limita timpului și a dispoziției seniorilor, o relație apropiată cu acei deschizători de drumuri în domeniile de activitate ale bisericii, care, prin pocăința și spiritul dumnealor conciliant, mi-au transmis bune intenții și dispoziția de a sprijini până la epuizare eforturile noastre, ale generației prezente, de a duce Mireasa Domnului până la pragul Împărăției. Îmi cinstesc înaintașii ce clocotesc de drag de Domnul și-i port cu mine, la pas, către răsplătire.

C.A.: *Cum veți dezvolta dialogul dintre biserică și autoritățile de stat?*

M.M.: Biserica Adventistă trebuie să-și recâștige acel mod dinamic de prezentare care să fie convingător și molipsitor, să ducă misiunea și în zona intelectuală și oficială și, de asemenea, în virtutea mandatului biblic, să-și educe credincioșii în formarea spiritului civic, cea mai bună carte de vizită a bisericii.

C.A.: *Cum vedeți rolul presei și al publicațiilor adventiste în dezvoltarea misiunii?*

M.M.: Ca să folosesc o comparație, rolul presei și al publicațiilor adventiste este identic cu cel al instrumentelor gramaticale – acele idei cu rol exclusiv pragmatic, care nu se folosesc singure în comunicare, ci numai împreună cu cuvintele pe care le leagă în raporturi sintactice.

C.A.: *Ați fost președintele Institutului Teologic Adventist. Ce rol are ITA și educația adventistă, în general, în împlinirea misiunii bisericii?*

M.M.: Un rol unic. Instituțiile adventiste de învățământ sunt convingătoare prin: 1. anturaj creștin, ca mediu sigur de dezvoltare, atmosferă caldă, de familie; 2. formarea academică e precedată pe lista obiectivelor de for-

mare a caracterului, a viziunii spirituale, practice și realiste despre viață; 3. valență misionară adaptată vremurilor.

C.A.: *Se discută mult, în ultimul timp, despre hirotonirea femeii. Cum ar trebui să abordăm această temă noi, adventiștii din România?*

M.M.: Înainte de a da răspunsuri la toate întrebările, trebuie să avem o inimă care arde pentru Biblie și pentru Domnul. Nu ar trebui să devenim prea energici în ce privește unele subiecte. Să ne preocupăm de Biblie și să-i urmăm principiile!

C.A.: *Societatea, dar și unele biserici dezbate în mod intens structura și componența familiei. Cât de important este modelul edenic în acest sens?*

M.M.: Definitiv și neschimbător.

C.A.: *Credeți că Domnul vine curând? Pe ce vă bazați în crezul dvs.?*

M.M.: Pe o evidentă și fără precedent aglomerare de semne împlinite și pe Cuvântul Lui, de Dumnezeu.

C.A.: *Doriți să le adresați un mesaj membrilor adventiști din România?*

M.M.: Oameni ai lui Dumnezeu, frați și surori, nu mai măsurați viața în succese sau monedă. Câtă vreme țineți revista aceasta în mână, dovediți că vă interesează Cerul. L-am putea trece pe locul întâi în preocupări?

Nu avem în față cinci ani pe care să-i numărăm și apoi să-i irosim! Avem ziua de azi, pe care vă îndemn s-o trăim curat și misionar. Avem Sabatul următor, pe care să-l pregătim adecvat și să-l sărbătorim după vorba și exemplul Domnului Isus Hristos. Avem o biserică ce are nevoie de prezența și slujirea noastră.

Bucurați-vă în Domnul! Maranatha!

Interviu realizat de redacția Curierul Adventist

Chemați la slujire

Interviu cu membrii Comitetului Uniunii de Conferințe

De-a lungul timpului, Dumnezeu a chemat și a pregătit oameni care să Îl reprezinte și să Îl slujească cu credincioșie. Alegerea divină s-a bazat nu pe criterii omenești, ci El a căutat în solii Săi o inimă dedicată și dispusă să împlinească toată voia Sa.

Cu ocazia alegerilor care au avut loc în luna aprilie, Dumnezeu, prin glasul bisericii Sale, a chemat noi slujitori care să ducă povara lucrării Sale pentru următorii cinci ani. Pe umerii acestor bărbați ai credinței stă responsabilitatea solemnă de a duce poporul Domnului mai aproape de hotarele Canaanului.

Vi-i prezentăm mai jos pe fiecare dintre cei șapte membri ai Comitetului Uniunii Adventiste care, împreună cu președintele, fratele Marius Munteanu, vor coordona activitatea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Le-am pus și câteva întrebări pentru a cunoaște care este orientarea dumneilor și ce intenții au cu privire la lucrarea Domnului.

Curierul Adventist: *Cu ce simțăminte ați primit chemarea de a sluji în cadrul Uniunii Române?*

Ștefan Tomoiagă: Mi-a fost foarte greu să înțeleg și să accept chemarea. După mai mulți ani de slujire pastorală în care am avut parte de multe împliniri, în ultima perioadă m-am bucurat de o colaborare armonioasă în cadrul conducerii Conferinței Transilvania de Nord, iar proiectele începute arătau spre perspective luminoase pentru dezvoltarea lucrării în acea parte a țării. Totuși mi-a fost greu să spun „nu” la această chemare, deoarece făgăduința rostită înaintea lui Dumnezeu a fost aceea că voi răspunde chemării oriunde voi fi trimis să slujesc.

Eduard Călugăru: Când Dumnezeu adresează o chemare, indiferent de locul și domeniul slujirii (misiune internă sau externă, la nivelul unei comunități locale sau în altă ramură a lucrării), aceasta implică o mare onoare, dar și o mare responsabilitate. Chemarea este adresată de biserică, prin mijloacele rânduite, însă partea esențială este aceea că Cel care face invitația dă și dovezile necesare, dovezi personale. Acestea sunt date atât

la început, cât și pe parcursul lucrării. Ceea ce este frumos și în același timp înfricoșător este că Dumnezeu Însuși conduce biserica Sa.

Cu mai mulți ani în urma l-am întrebat pe un frate în vârstă cum poți cunoaște dacă o invitație, o chemare la slujire este adresată doar de oameni sau aceasta vine din partea lui Dumnezeu. Fratele m-a privit și mi-a spus că este foarte simplu. Dacă această chemare implică sacrificiu, atunci poți ști că este de la Dumnezeu. Dacă însă

chemarea făcută nu implică sacrificiu, atunci trebuie să te întrebi serios dacă nu cumva vine doar de la oameni. Principiul cerului este acela al lepădării de sine, al sacrificiului, al dăruirii pentru

mare onoare. Dincolo de această chemare, orice altă importanță pe care o acordă El este bonus la care nu poți să te raportezi decât acceptându-l și încercând să transformi onoarea în bucuria

dedicării pentru acea lucrare. Încă o dată, Dumnezeu a chemat pe cel mai slab, deși avea la îndemână pe foarte mulți puternici. Nu am explicație, nu cred că pot justifica. Și lămuririle, și decizia sunt la El. Eu Îl rog doar să nu mă lase singur.

Ioan Cămpian-Tătar: Un răspuns imediat ar fi faptul că slujesc deja de mulți ani în cadrul Uniunii Române și sunt familiarizat cu multe

aspecte ale activității bisericii la acest nivel. Lucrurile în schimb nu stau astfel, este nu doar un nou început, o nouă provocare sau un nou departament, ci ocazia de a reflecta la responsabilitatea chemării și a disponibilității pentru această nouă misiune. În ce privește domeniul simțămintelor, aici totul este într-o continuă schimbare, important este angajamentul nu doar față de o fișă de post, ci față de Cel care ne cheamă să lucrăm împreună cu El.

Nelu Burcea: Conștiința importanței chemării lui Dumnezeu într-o lucrare, în general, a existat mereu în mintea mea și am ajuns la concluzia că această conștientizare este mai importantă și mai motivațională decât orice simțământ. Desigur, recunoașterea și asimilarea propriei responsabilități își au rolul și importanța lor. Însă, mai mult decât atât, felul în care mă raportez eu la această responsabilitate este puter-

nic influențat de ceea ce așteaptă Dumnezeu de la mine.

C.A.: Care sunt principalele puncte forte ale adventismului românesc? În ce constă aportul pe care Biserica Adventistă îl poate aduce societății, dar și Bisericii Adventiste internaționale?

Ștefan Tomoiagă: Dincolo de dorința credinciosului adventist de a avea o influență pozitivă în sfera lui de activitate, Biserica Adventistă se remarcă prin programele și instituțiile de sănătate, educație și media. Promovarea unui stil de viață sănătos, proiecte de educație pentru diferite categorii și prezența frecvențelor radio și a postului SperanțaTV își lasă amprenta asupra societății românești.

Prin plecarea a mii de români adventiști în Europa Apuseană, deși biserica noastră a avut de pierdut, adventismul din țări precum Spania sau Italia a fost revigorat.

Eduard Călugăru: România, ca spațiu geografic, a fost folosită de Dumnezeu de mai multe ori pentru protejarea celor care au dorit să-I slujească. În diferite perioade istorice, libertățile religioase care au fost acordate și garantate pe acest teritoriu sunt greu de înțeles în afara providenței lui Dumnezeu și a faptului că El Se implică în istoria popoarelor.

În România, adventismul s-a dezvoltat frumos și dintre principalele puncte forte amintesc:

Încă de la început s-a adresat tuturor claselor sociale, arătând respect și atenție mărturiilor venite prin Ellen G. White, acordând susținere pentru muzica de calitate, care îl înalță și îl apropie pe creștin de Dumnezeu, desfășurând o mare varietate de acțiuni și proiecte misionare.

Biserica din România poate influența societatea în bine, ajutând oamenii în general și pe cei care ocupă funcții de decizie în special, ca să cunoască principiile biblice și voința

Ștefan Tomoiagă este secretarul executiv al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. S-a născut în anul 1975, în localitatea Vișeu de Sus, județul Maramureș. Este licențiat în Teologie și absolvent a două masterate: în Comunicare și în Consiliere. Din anul 2013, fratele Tomoiagă a slujit ca președinte al Conferinței Transilvania de Nord, anterior fiind secretarul acestei instituții. Este căsătorit cu Adina și au împreună un băiețel, Elis Natanael, și o fetiță, Ameline.

alții, în timp ce principiul împărăției celui rău este acela al înălțării de sine.

Florian Ristea: A fost un amestec de simțăminte contradictorii în sufletul meu. Cel mai pregnant a fost uimirea, deoarece am privit întotdeauna către Comitetul Uniunii ca la un nivel al slujirii unde doar anumite persoane pot ajunge, întotdeauna altele, dar nu eu.

Romică Sîrbu: Identific trei simțăminte care mă încearcă la acest nou început: mai întâi umilință, pentru că a sluji la acest nivel nu este un lucru de apucat, nu este un merit, ci o responsabilitate imensă, apoi o temere sfântă, având în vedere ce așteaptă Dumnezeu de la mine în acest timp și, nu în ultimul rând, bucuria de a sluji potrivit cu darul primit de la El.

Daniel Chirileanu: Când Dumnezeu te cheamă să Îl slujești, este deja o

lui Dumnezeu. Oamenii au nevoie să cunoască și să recunoască autoritatea Scripturii.

Aportul Bisericii Adventiste din România la lucrarea și activitatea bisericii mondiale constă în încurajarea tinerilor să se implice în lucrarea misionară externă, în valorizarea sfaturilor Spiritului Profetic și trăirea lor în viața membrilor. De asemenea, cred că putem oferi muzică de calitate.

Florian Ristea: Apreciez moștenirea spirituală pe care ne-au lăsat-o înaintașii noștri, spiritul lor de sacrificiu față de Dumnezeu (perpetuat din generație în generație), credincioșia față de principiile biblice, care ne-au făcut ceea ce suntem astăzi, apoi accentul pe care adventismul românesc îl pune încă pe lucrarea misionară. Este lucrul care ne mai ține „în viață” din punct de vedere confesional. Dacă spiritul misionar va muri, odată cu el va muri – la propriu – și Biserica Adventistă din România.

Cred că putem schimba percepția societății românești cu privire la ceea ce înseamnă credința creștină autentică. Până nu de mult, această societate era condusă de stereotipuri și prejudecăți, chiar de stigmat puse adventiștilor. Dar noile generații sunt mai deschise la minte, au mai puține prejudecăți, gândesc mai puțin stereotipic. Pe fondul acesta, se poate prezenta Evanghelia cu ușurință. Trebuie să fim conștienți de acest moment istoric. Este șansa noastră.

Bisericii mondiale putem să-i fim pildă. Nu prin ceea ce am crede noi (deoarece percepția adventismului internațional despre biserica din România nu coincide cu cea pe care o avem noi despre noi înșine), ci prin adaptarea rapidă la noile provocări ale lumii în care trăim, păstrând nealterate principiile pe care clădim. Aici se duce o luptă pe care unii confrăți din alte țări au pierdut-o. Dacă reușim să ne adaptăm, fără să sacrificăm principiile fundamentale ale Evangheliei, lumea

ne va privi cu admirație. Dacă nu, vom fi vrednici de milă.

Romică Sirbu: Atașamentul față de Biblie și Spiritul Profetic sunt încă puncte forte ale adventismului românesc. Prin educație și sănătate, consider că am putea fi mai relevanți în societate. Din perspectiva bisericii mondiale, ar fi potrivit să ne implicăm mai mult și mai organizat în misiunea externă.

Daniel Chirileanu: Într-o vreme a schimbărilor fără conținut și fără reguli, este o reală agonie încercarea de a ține pasul cu ritmul și cu direcția în care se deplasează preocupările și căutarea oamenilor acaparați de fascinația momentului. Poate că cea mai dificilă misiune a creștinismului de acum este coborârea din virtual în realitate. Creștinismul de azi este unul al imaginii prea insistent afișate. Poate că și adventismul este aproape de această zonă. Nu mai există rugăciuni nefilmate; nu mai există gesturi de dăruire nepostate; s-au împușinat normalitățile și firescul nepromovat a devenit banal, de nespus. Credința a devenit o proiecție a scenariilor nefinalizate și încă nemontate în scene reale. Mult prea puțin din ce se vede este aco-perit de urmări și de continuitate sau consistență.

Ioan Câmpian-Tătar: Adventismul românesc are, în primul rând, rădăcini adânci în solul acestei țări. Este suficient să aruncăm o privire asupra istoriei, a modului în care bunul Dumnezeu a condus biserica Sa în țara

noastră și ne vom convinge de acest lucru. Biserica Adventistă are vizibilitate, este cunoscută prin numărul relativ mare de credincioși, în comparație cu alte țări din Europa, prin instituțiile

Eduard Călugăru este trezorierul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. S-a născut în orașul Câmpina, județul Prahova, în anul 1970. Este licențiat în Teologie și în Economie. Între anii 2005 și 2009, a slujit ca trezorier al Conferinței Muntenia, iar din anul 2009 este trezorierul Uniunii de Conferințe. Eduard Călugăru este căsătorit cu Adina și au o fetiță, Agnes Denisa.

sale în domeniul educației, media și prin activitatea socială. Este nevoie în schimb de ceva mai mult pentru a avea impact, iar acel ceva este tocmai identitatea pe care Mântuitorul vrea să ne-o asumăm – de a fi sare și lumină pentru cei din jurul nostru.

Nelu Burcea: Unul dintre punctele forte ale adventismului românesc este acela al numărului mare de membri adventiști prin comparație cu Biserica Adventistă din Europa. În același timp, aș dori să apreciez faptul că Biserica Adventistă din România a reușit să creeze programe creative, inspirate de Dumnezeu, care să fie o încurajare pentru biserica internațională. Dacă însă vorbim despre România, Biserica Adventistă, deși minoritară, are un mesaj profetic, un braț drept al reformei sănătății și un adevăr indestructibil al „poruncilor lui Dumnezeu și al credinței lui Isus”, văzute prin prisma întregii solii îngerești. De asemenea,

trebuie să remarcăm implicarea socială a bisericii din ultimii ani, implicare care a avut un aport semnificativ la nivelul societății.

Florian Ristea este directorul Departamentelor Școala de Sabat și Lucrarea personală. S-a născut în anul 1969, la Brânceni, județul Teleorman. Deține o licență în Teologie și una în Istorie. În anul 2009, Florian Ristea a fost ales responsabil cu Departamentele Școala de Sabat și Lucrarea personală la Conferința Oltenia. Este căsătorit cu Florina și au un fiu, Eusebiu Petru.

C.A.: Care sunt marile provocări la care trebuie să răspundă Biserica Adventistă din România în următorii ani?

Ștefan Tomoiagă: Din punct de vedere dogmatic, se întrevăd tot mai multe dezbateri legate de: Creație, păzirea Sabatului și respectarea standardelor creștine. Biserica este chemată la autenticitate și relevanță pentru timpul actual. De asemenea, este chemată să răspundă nevoilor oamenilor care sunt într-o dinamică permanentă, în vederea îndeplinirii marii provocări: misiunea.

Eduard Călugăru: Consider că, în următorii ani, prioritățile ar trebui să fie: creșterea numărului de membri, în mod special dintre tineri, dezvoltarea lucrării medicale, diverse acțiuni și activități misionare care să aibă mai multe rezultate, adică să se pună accent nu doar pe semănat, ci și pe roade „ca-

re să rămână”, iar membrii să creadă și să trăiască ceea ce declară.

Florian Ristea: Dezechilibrele de ordin spiritual, cum ar fi: conservatismul excesiv, în care se împietresc unii membri ai bisericii sau valul de liberalism care îi mătură pe alții; dezinteresul față de unitatea bisericii, față de misiunea și programele ei, dezinteres acompaniat de un spirit de denigrare a conducătorilor, cel mai adesea nejustificat (în ispita generalizării se cade cel mai ușor); tendința de cosmetizare a stării bisericii (Apocalipsa 3:14-18). Apoi pericolul de a nu înțelege timpul istoric pe care îl trăim și, implicit, de a rata fructificarea acestui moment în folosul Evangheliei. Suntem în fața uneia dintre acele „ore astrale ale omenirii” (Stefan Zweig), o oportunitate deosebită, un moment unic cu care nu știu dacă generația noastră se va mai întâlni vreodată.

Romică Sîrbu: O abordare corectă a provocărilor ce ne stau în față vine din înțelegerea profetică a viitorului și din evaluarea justă a realităților prezente care caracterizează biserica.

Cuvântul profeției ne somează să ne pregătim pentru vremuri tulburi, grele (2 Timotei 3:1-7), cauzate de răcirea credinței, amenințarea libertății de conștiință, tulburări sociale, economice și politice și, totodată, ne cheamă să predicăm Evanghelia veșnică într-un mod relevant – în contextul adevărului prezent – tuturor națiunilor lumii (Apocalipsa 13).

Pe de altă parte, stagnarea creșterii bisericii, media de vârstă ridicată a membrilor ei, cumulată cu numărul mic de tineri din biserică, gradul ridicat de insatisfacție a participanților la serviciile religioase sunt realități provocatoare ale timpului din fața noastră.

Daniel Chirileanu: Provocarea provocărilor constă în remotivarea credincioșilor, a tinerilor în mod special. Se pare că nu mai există prea multe propuneri care să fie suficient de atractive încât să determine entuziasm, implicare și chiar sacrificiu. Acel ceva care făcea din tineri și din membri o armată gata de acțiune s-a estompat până la dispariție. Dacă ceva este imperativ și dacă ceva trebuie redescoperit, atunci acel lucru este sămânța de așteptare și de speranță care făcea inima noastră să vibreze de nerăbdare și de emoția scurtimii timpului.

Ioan Câmpian-Tătar: Provocările ne înconjoară din toate părțile, sunt așteptări din partea membrilor bisericii care așteaptă un ton clar, o direcție precisă, planuri concrete, apeluri mobilizatoare. Provocări din partea unei societăți profund secularizate, pentru care Biblia și religia nu constituie o prioritate. Biserica întotdeauna a fost în criză, este adevărat că nu întotdeauna a fost conștientă de acest lucru. Este nevoie să conștientizăm provocările, iar soluțiile pot veni doar dintr-o singură direcție, de la Cel care are resurse chiar și pentru Laodiceea.

Nelu Burcea: Biserica din România ar trebui să răspundă la cel puțin două provocări. În primul rând, să continue misiunea ei în societatea românească prin prezentarea eficientă a adevărilor veșnice, într-un mod relevant și dinamic, prin puterea Duhului Sfânt. Apoi, este posibil ca, în următorii ani, Biserica Adventistă să fie martoră la o restrângere a libertății religioase la nivel mondial, lucru care poate deveni real la nivel național,

dacă luăm în considerare preocuparea excesivă a mișcărilor de impunere a duminicii ca singura zi de odihnă, ceea ce ar încălca grav principiile închinării libere și ale drepturilor omului.

C.A.: *Ce v-ați dori să se întâmple în departamentul pe care îl coordonați în următorii cinci ani? Care sunt principalele ținte pe care vi le propuneți?*

Ștefan Tomoiagă: Datele statistice sunt purtătoare de mesaje. Pentru Biserica Adventistă din România, anul 2013 înregistrează cel mai mic număr de botezuri (1 458) din ultimii 15 ani. Cifrele sunt tăioase: într-un an, 100 de persoane aduc în biserică doar doi alți oameni. Ce ne-am dori să se întâmple? Desigur, alte cifre am spune repede. Oare acesta să fie răspunsul? Cred că s-a pus mult accentul pe ce să facem. Un prezbiter (profesor) mi-a spus într-o zi că face alergie la cuvântul „proiect”. Trăim vremea când să fim, nu doar să facem. Așadar, abordarea calitativă aș considera-o prioritară în următoarea perioadă. Caracterul uman să strălucească, iar puterea Duhului Sfânt să meargă înaintea noastră. În felul acesta, lucrarea personală și întoarcerea la studiul Scripturii în familii sau prin mijloace media poate să aducă înviarea de care avem atâta nevoie, iar pentru rezultate (cifre) scrise în anuarele cerului, precum și în cele pământești, Domnul va purta de grijă să nu se piardă niciun bob.

În această măreață lucrare, rolul pastorului este definitoriu. De aceea, pastorul și familia lui au nevoie să fie susținuți și îndrumați. Așa cum păstorul caută oaia pierdută, și noi, pastorii, suntem chemați să fim căutători de suflete. Spiritualitatea conducătorilor, a pastorilor și a prezbiterilor indică temperatura spirituală a bisericii. Timpul regulat de rugăciune, devoțiune și dezvoltare continuă a pastorului vor conduce la o aplecare mai mare către omul pentru care a murit Mântuitorul. Sunt demne de apreciat eforturile pe

care colegii pastori le depun în lucrarea de misiune, iar acolo unde verbul „s-a apropiat”, din parabola samariteanului, a fost înlocuit cu „s-a îndepărtat” este binevenită o privire către crucea Golgotei, pentru a conștientiza încă o dată valoarea unui singur suflet.

Eduard Călugăru: În ce privește Administrarea Creștină a Vieții, doresc ca membrii să cunoască și să experimenteze trăirea concretă a religiei. De asemenea, să-L cunoască pe Dumnezeu în mod practic și să-L implice în viața lor.

În ce privește domeniul financiar, doresc să fim credincioși în oferirea darurilor și a zecimilor noastre. Iar pentru noi cei care am primit răspunderea gestionării și folosirii acestor fonduri, doresc să fim responsabili și credincioși Celui care ne-a chemat și care conduce această biserică.

Florian Ristea: Mă rog lui Dumnezeu ca Școala de Sabat să redevină cea mai dorită parte a programului bisericii pentru toate categoriile de vârstă; mă rog pentru reînvierea spiritului misionar al fraților și surorilor – cea mai mare comoară a bisericii. Nu îmi propun ținte. Ele sunt descrise în declarația de misiune a bisericii. Pentru aceasta, noi toți trebuie să facem să funcționeze aceste „roți” – Școala de Sabat și Lucrarea personală – în marele „angrenaj” al lucrării lui Dumnezeu (vezi Ezechiel 1). Restul sunt detalii care, prea adesea, țin de vreme și de împrejurări.

Romică Sîrbu: În primul rând, îmi doresc o clarificare a responsabilităților (în domeniul educației și al familiei) în raport cu administrația uniunii, a conferințelor și a bisericilor locale, în

Romică Sîrbu s-a născut în anul 1972, în localitatea Lucieni, județul Dâmbovița. Este licențiat în Teologie și deține masterate în Educație, Relații de familie și Teologie. În anul 2005 a fost ales director al Departamentelor Educație și Libertate Religioasă din cadrul Conferinței Muntenia. Din anul 2009 coordonează activitatea Departamentelor Educație și Viața de familie la Uniunea de Conferințe. Romică Sîrbu este căsătorit cu Loredana și au împreună doi fii: Emanuel și George.

lumina regulamentelor după care biserica mondială funcționează.

În al doilea rând, mă gândesc la o explorare realistă a zonelor cu potențial de dezvoltare a proiectelor educaționale (grădinițe, școli, licee, facultăți noi etc.). Nu sunt adeptul înființării unor instituții fără viitor care dau bine doar în statistică, dar care fac antireclamă educației adventiste și sunt o sursă de conflict pentru biserică. Cred că trebuie să dezvoltăm sistemul educațional pe criteriile pe care biserica și le-a stabilit, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, cu mult timp în urmă (numărul de copii, cadre didactice disponibile și consacrate, înțelegerea importanței educației adventiste în zona respectivă, resurse materiale, planuri concrete cu responsabilități specifice pentru Uniune, conferințe, biserici locale, relevanța programului respectiv pentru biserică și misiune etc.). În același timp, este de o importanță

majoră să dezvoltăm instituțiile de educație existente, prin introducerea tuturor acestora în sistemul de acreditare al bisericii. Pe de altă parte, este nevoie de planuri concrete de creștere

unor categorii reprezentate consistent de grupe compacte acum au devenit inaplicabile din lipsă de subiecți. Nu calitatea sau conținutul respectivelor proiecte s-a deteriorat, ci beneficiarul s-a diminuat sau a dispărut.

Ceea ce noi, echipa de la Tineret și Copii, ne dorim este să regăsim disponibilitatea și spiritul de sacrificiu al adulților care vor să îi slujească pe cei care se află în căutarea drumului. Efortul trebuie făcut din ambele sensuri, dar noi credem că în primul rând din partea celor care pretind a avea deja experiență și maturitate, adică părinții. Dacă

lumea întreagă să nu cunoască bariere etnice, dimpotrivă, să poată ajunge la orice neam, seminție, limbă sau popor.

Nelu Burcea: Pentru Departamentul Comunicare, aș dori ca în următorii cinci ani biserica să se dezvolte în prezentarea adevărului prin toate mijloacele de comunicare existente. Vorbesc aici în special de internet, care, după ultimele statistici, devine cel mai important canal de comunicare al timpului în care trăim, neîncercând totuși să minimalizeze importanța celorlalte mijloace de comunicare. De asemenea, aș dori ca sistemul de comunicare intern să fie unul transparent, prompt și clar, având în vedere posibilele crize care ar putea să afecteze, într-un fel sau altul, biserica în următoarea perioadă.

În ce privește Departamentul Libertate religioasă și Relații oficiale, rugăciunea mea se îndreaptă spre Dumnezeu pentru inspirație în privința acționării cu credință, profesionalism și promptitudine, dar în același timp cu conștiința unei misiuni nobile la nivel înalt.

C.A.: *Mai este valabil și actual crezul adventist că Isus vine curând? Pe ce se bazează răspunsul dumneavoastră?*

Ștefan Tomoiagă: Trăim sindromul întârzierii escatologice. Se pare că am început să obosim așteptând. Și vom fi mai obosiți cu cât vom lucra mai puțin, iar dacă așteptarea va căpăta un caracter activ, crezul adventist va fi unul valabil, actual și crezut. Robul bun și credincios din parabolă credea că stăpânul nu doar poate să vină repede, ci vine curând. În consecință, deși a avut un profit de 100%, nu ni se spune că era obosit, ci, din contră, era pregătit pentru întoarcerea stăpânului. Da, Isus vine curând!

Eduard Călugăru: „Isus vine curând” nu este doar un crez, nu este doar o declarație sau ceva care ține de o tradiție. „Isus vine curând” înseamnă a

Daniel Chirileanu este directorul Departamentului Tineret și Slujirea copiilor. Născut la Vatra Dornei, în anul 1965, fratele Daniel Chirileanu este licențiat în Teologie. În 2001, a fost ales director al Departamentului Tineret al Conferinței Moldova, iar din anul 2009 slujește ca director al Departamentului Tineret al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Daniel Chirileanu este căsătorit cu Alina și împreună au un băiat, Robert.

a nivelului calitativ al acestora, precum și de promovarea lor corespunzătoare în rândul membrilor bisericii.

Pentru Departamentul Viața de familie plănuiesc o diversificare a activităților și resurselor pe domenii de interes, problematici și etape, conform ciclului vieții de familie. În același timp, privesc cu atenție la specializarea unor persoane în domeniul consilierii și terapiei de familie, pentru ca biserica să poată avea acces la un ajutor potrivit pentru creștere și pentru depășirea diferitelor dificultăți care apar pe tărâmul real al familiei.

Daniel Chirileanu: Modificarea semnificativă a structurii pe categorii de vârstă în rândurile tinerilor ne obligă la o analiză profundă a tuturor programelor și adaptarea lor la realitatea curentă. Ceea ce a funcționat impecabil în urmă cu doar câțiva ani a devenit insuficient în prezent. Programe care se adresau

această „întoarcere” a inimii părinților către copii va mai întârzia, atunci când aceasta se va întâmpla, e posibil să fie prea târziu.

Ioan Câmpian-Tătar: Ambele departamente sunt solicitante, de altfel același lucru îl poate spune fiecare persoană implicată în coordonarea unui departament. Cartea și mai ales Cartea cărților continuă să rămână principalul canal de comunicare al lui Dumnezeu cu oamenii. Era o vreme când ne doream cărți și le procuram cu mare greutate. Astăzi avem cărți, dar nu mai avem timp pentru ele. Dacă noi înșine nu citim, nici altora nu le recomandăm sau nu le oferim cărți. Ținta a fost stabilită de persoana căreia Dumnezeu i-a descoperit importanța acestei lucrări, Ellen G. White, și este ca fiecare să fie implicat în această misiune. Iar pentru Departamentul Grupuri etnice, ținta este ca cel mai important mesaj pentru

trăi ca și când Domnul ar veni în timpul vieții noastre. Este ceva care pornește de la dorința arzătoare de a-L întâlni cât mai repede pe Cel pe care-L iubim. Dar, în același timp, această așteptare se bazează și pe o realitate. Dacă ne uităm în jur, vedem că profețiile biblice se împlinesc și schimbările se fac cu rapiditate, iar atunci când le observăm, credința noastră se întărește.

Florian Ristea: Faptul că Domnul „iarăși va să vină” este și crezul celorlalți creștini. Dar „curând” este crezul adventist, originalitatea și forța lui. Fără acest crez, însuși creștinismul ar fi o păcăleală pioasă, iar adventismul, glasul cel mai „convingător”. Pentru mine, da, este valabil. Și nu neapărat pentru că o confirmă semnele vremii, ci pentru că așa a spus El. Subscriu la „pariul lui Pascal” și din această perspectivă.

Romică Sîrbu: Dumnezeu nu-Și uită promisiunile. Revenirea este punctul final al planului de mântuire, de reaşezare a tuturor lucrurilor. Chiar și faptul că oamenii se întreabă dacă mai este actuală această făgăduință este o dovadă în plus a realității ei, a faptului că El vine curând (vezi 2 Petru 3).

Daniel Chirileanu: Indiferent de trezirea sau adormirea așteptătorilor, Mântuitorul lumii Se întoarce, iar cel mai bun lucru pe care îl putem face este să reîncărcăm candela și să reîncepem așteptarea.

Ioan Câmpian-Tătar: Dacă revenirea lui Isus Hristos nu face parte din programul vieții noastre, din planurile noastre și din mesajul nostru, noi nu mai avem identitate, iar biserica și-a pierdut rostul de a mai fi. Tocmai această identitate, faptul că suntem așteptătorii revenirii Sale, conferă și sens misiunii pe care o avem. Răspunsul se bazează pe argumentul că El a promis că Se va întoarce. Dumnezeu întotdeauna S-a ținut de cuvânt, credem că

și de această dată va proceda la fel.

Nelu Burcea: Dacă acest mesaj și-ar pierde valabilitatea, biserica ar înceta să mai existe. Semnele acestor timpuri arată clar că revenirea Domnului Isus Hristos este mai aproape ca oricând. Conflictele din țările din jur, demersurile privind restrângerea libertății religioase la nivel mondial, explozia sistemelor de comunicare prin care Evanghelia este predicată rapid și cu putere în toată lumea sunt doar câteva dintre argumentele că Isus vine curând.

C.A.: Doriți să adresați un mesaj credincioșilor adventiști din România?

Ștefan Tomoiagă: Trăiește azi în așa fel încât să nu-ți fie rușine de tine mâine. Într-o lume în care valorile sunt într-o continuă mișcare, în care minciuna e împletită cu adevărul, iar plăcerea este ridicată la rang de virtute, arată lumii că ești om. Lasă ca bucuria nașterii, morții, învierii și revenirii Mântuitorului Isus Hristos să-ți umple inima. Apropie-te de El în fiecare zi și gustă fericirea alături de Creatorul universului. Motivată de dragostea lui Dumnezeu, spune și altora de speranța mântuirii, posibilă prin Isus Hristos!

Eduard Călugăru: Este un privilegiu pentru fiecare dintre noi, deoarece Dumnezeu ne-a chemat la mărturie, la slujire și să facem parte din biserica rămășiței, care este formată din pietrele vii pe care El le modelează. În Habacuc 2:2,3, Domnul ne spune: „Scrie prorocia și sap-o pe table, ca să se poa-

tă citi ușor! Căci este o prorocie a cărei vreme este hotărâtă, se apropie de împlinire și nu va minți; dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni și se va împlini negreșit.”

Ioan Câmpian-Tătar este director al Departamentelor Publicații și Grupuri etnice. S-a născut în anul 1958, la Târgu Mureș, este licențiat în Științe economice și în Teologie și deține masterate în Management și în Leadership. Ioan Câmpian-Tătar a slujit mai întâi ca trezorier (1995 - 2009), apoi ca secretar (2009 - 2014) al Uniunii de Conferințe. Este căsătorit cu Aurora și împreună au o fiică, Lidia.

Florian Ristea: Frați și surori, Evanghelia în care credem este despre a fi, nu despre a face. Ceea ce facem decurge din ceea ce suntem în acest ceas al istoriei: „...ce fel de oameni ar trebui să fiți voi...” (2 Petru 3:8-14 s.n.). Suntem copii ai lui Dumnezeu, suntem salvați prin Domnul Isus, suntem frați și surori și ne bucurăm că suntem, pur și simplu! Aceasta este speranța și pentru ceea ce vom fi.

Romică Sîrbu: Siguranța, succesul, satisfacția și viitorul nostru ca biserică, toate țin de credințioșia față de Dumnezeu, potrivit cu adevărul descoperit în Scripturi. Să rămânem dar uniți în adevăr și să slujim cu bucurie!

Daniel Chirileanu: În epoca pixelului și a scenei mondiale numită „rețele de socializare”, vom fi tot mai atrași de capcana expunerii cu rost sau fără; ne vom consuma resursele și tim-

pul încercând să luptăm cu uriașul sistem propus de către Goliat. Dacă vom cădea în cursa propusă de acesta și vom accepta să luptăm cu armele lui și pe terenul propus de el, vom fi înfrânți

fără îndoială. Riscul cel mai mare este să uităm că biruința se câștigă cu „Piatra”. Doar frânturi din Stânca veacurilor pot fi suficient de puternice pentru a învinge cutezanța, tupeul și disprețul distrugător al celui rău. Nimic altceva decât Hristos și doar El în viața umilă și dedicată a unei inimi fără aroganță și fără teamă.

Ioan Câmpian-Tătar: Mesajul este cel care coboară de pe paginile Sfințelor Scripturi și vine din partea apostolului Pavel: „Să nu vă părăsiți dar încrederea voastră, pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci

aveți nevoie de răbdare ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți câpăta ce v-a fost făgăduit. Încă puțină, foarte puțină vreme, și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi. Și cel neprihănit va trăi prin credință, dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el” (Evrei 10:35-38).

Nelu Burcea: Consider că este relevant mesajul Domnului Isus Hristos din Ioan 9:4: „Cât este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.” Prețuirea libertății religioase, a timpului în care trăim și a adevărului încredințat devine reală prin implicarea noastră. În timpul acesta, biserica trebuie să depășească interesul pentru materialism, preocuparea excesivă pentru confort și bunăstare și să lucreze câtă vreme este ziuă. Se apropie noaptea!

Nelu Burcea s-a născut în anul 1970, la Peretu, județul Teleorman. Este licențiat în Teologie și doctor în Științe economice. A coordonat timp de cinci ani activitatea Centrului Media Adventist, iar în anul 2009 a fost ales directorul Departamentelor de Comunicare, Relații oficiale și Libertate religioasă la Uniunea de Conferințe. Nelu Burcea este căsătorit cu Viorica și împreună au doi copii: Estera și Eduard.

BISERICA
ADVENTISTĂ
DE ZIUA A ȘAPTEA

Satul biblic

O experiență unică în Europa

Ceea ce la început a pornit ca o idee curajoasă, continuând ca un proiect amplu și pe alocuri anevoios, a devenit în cele din urmă un eveniment de referință pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din București și din întreaga țară. Totul a plecat de la ideea de a recrea, într-un spațiu public din capitală, un sat biblic, de a aduce laolaltă ateliere, meșteșuguri, obiceiuri, personaje ale aceluși timp și de a îmbina informațiile religioase cu elemente de cultură biblică, astfel încât să stârnească interesul celor pentru care Biblia nu este decât o carte veche și lipsită de relevanță. Proiectul Satul biblic s-a născut la inițiativa pastorului Mihai Brașov, coordonatorul activităților de tineret din București, și a fost repede adoptat de pastorii din capitală. După multe întâlniri de discuții și rugăciune, după planuri și decizii organizatorice, fiecare comunitate a preluat o responsabilitate: de la pregătirea costumelor până la gestionarea relațiilor cu cei din afara bisericii, de la asigurarea pazei la implicarea în activitățile directe cu copiii și supravegherea animalelor – totul a însemnat muncă de echipă, devotament, resurse, implicare și mult timp dedicat acestui vis. Impactul a fost unul major: în primele trei zile, peste 10 000 de persoane au vizitat Satul biblic, iar până la final, organizatorii au apreciat că cel puțin 30 000 de vizitatori au pășit în Satul biblic.

Satul din parc

Satul biblic s-a desfășurat în perioada 7-17 aprilie în Parcul Titan (Alexandru Ioan Cuza) din București, pe o suprafață pusă la dispoziție de Primăria sectorului 3. Acest loc a fost amenajat astfel încât să ofere vizitatorului șansa unei călătorii în timp, în lumea Bibliei.

Ziua deschiderii a adus răspunsuri îmbucurătoare la întrebările chinuitoare legate de interesul oamenilor pentru lumea Bibliei, de reacția societății și, de asemenea, de capacitatea de a organiza un proiect de o asemenea anvergură. Reacția pozitivă față de Satul biblic s-a observat chiar de la deschiderea oficială, din discursurile celor prezenți. Încântată de proiect, deputata Raluca Ispir făcea urarea ca „anul viitor, dacă veți reveni cu Satul biblic, să avem 60 000 de voluntari care să transforme întregul parc într-un adevărat sat biblic în miniatură”. Ing. Paul Schwartz (vicepreședintele Federației Comunităților Evreiești din România, FCER), dr. Nelu Burcea (director de Relații publice în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea) și Virgil Achihai (președintele Alianței Evanghelice) au prezentat cuvinte de apreciere și susținere a proiectului din partea organizațiilor pe care le reprezintă. După deschidere, oficialitățile au fost primele care au vizitat Satul biblic, dând startul unei călătorii fascinante pentru alte zeci de mii de oameni, că-

lătorie în care toate simțurile au fost implicate. Decorurile, hainele specifice și atelierele antice au fost realizate după modele ale vremii, sub coordonarea profesioniștilor. Mirosul de pâine de la Brutărie, zgomotul de la Fierărie, imaginea superbă a bărcilor pe malul lacului, gingășia și zgomotul animalelor, slujbele de la Sinagogă, bancul tâmplarului, imaginea memorabilă a modelării lutului sau materialele textile țesute la fața locului au fost doar câteva din elementele care au creat o imagine cât se poate de apropiată de lumea Bibliei. Odată intrat pe „poarta cetății”, vizitatorul primea broșura cu informațiile despre traseul pe care urma să-l parcurgă.

Lumea Bibliei, accesibilă oricui

Brutăria, ca toate celelalte puncte de interes, îi întâmpina pe vizitatori cu un banner pe care era scris un verset biblic. La Brutărie se puteau citi cuvintele Mântuitorului: „Eu sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine nu va flămânzi niciodată” (Ioan 6:35). Gustând azima,

vizitatorii primeau informații despre disciplina și cele 3-4 ore pe care pregătirea pâinii le impunea femeilor de atunci. După acest tipar, toate celelalte puncte de interes își descopereau surprizele. Țesătoria vorbea despre confecționarea materialelor textile, dar și despre lucrarea Marelui Creator (Psalmii 139:13), Fierăria prezenta baterea monedei, dar și ideea răscumpărării iudeilor din Egipt, pentru care aceștia, deoarece aparțineau Domnului, își aduceau darul la templu. Atelierul de tâmplărie vorbea despre hărnicia, perseverența și truda meseriei Domnului Isus, iar tirul cu arcul vorbea despre importanța urmăririi țintelor în viață. Lutul în mâna olarului a fost din nou ilustrația perfectă pentru modelarea caracterului; dreptatea, ordinea și respectul între oameni au fost prezentate la Garnizoana romană și la Judecătoria de la poarta cetății; animalele domestice de la mini grădina zoologică au putut fi hrănite și atinse de vizitatorii ce s-au „îndurat de vite” (Proverbele 12:10), iar mulți copii au înțeles dificultatea unei călătorii lungi, făcută pe spatele cailor. Sinagoga i-a purtat în timp pe vizitatori, vorbindu-le de în-

vățăturile lui Moise și, mai ales, ale lui Hristos, iar muzeul obiectelor vechi – menora, șofar, pergament, papirus – a oferit informații și ocazia în care copiii și-au scris numele, de la dreapta la stânga, în alfabetul ebraic. Lecțiile profunde ale Bibliei au fost prezentate în locul dedicat Pildelor Mântuitorului și la Fântâna povestirilor. Călătorii „înfometați” au vizitat restaurantul vegetarian, care a oferit hrană gustoasă și ocazia de a se înscrie la un seminar de nutriție; cortul beduinilor, cortul activităților interesante pentru copii, a fost și locul înscrierilor pentru Cluburile de licurici și exploratori, organizate după Satul biblic. Vizita în Satul biblic se încheia la Pescăria aflată în cel mai frumos cadru natural, pe malul lacului, unde a fost reînnoită invitația: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni” (Matei 4:19).

Entuziasm contagios

De toate acestea au beneficiat cei care au vizitat Satul biblic. În prima săptămână, care a coincis cu programul Școala Altfel, în care elevii au desfășurat activități extrașcolare, grupurile de co-

pii însoțite de cadre didactice au luat cu asalt, la propriu, Satul biblic. Elevi din București, dar și din județele apropiate au venit special pentru a intra în lumea Bibliei. Nu mică a fost mirarea organizatorilor când, printre vizitatori, au fost chiar grupuri de peste hotare – autocare pline cu vizitatori din Bulgaria – sau copii veniți tocmai de la Brăila, Constanța, Brașov, Bacău și din alte colțuri ale țării. Pe lângă grupurile care au vizitat Satul biblic, zilnic alte mii de bucureșteni, în special familii tinere cu copii, dar și vârstnici interesați de cultură și religie au ales să petreacă câteva ore în lumea Bibliei. S-a creat mediul propice pentru discuții spirituale, s-au legat prietenii, au trăit emoții și s-a trezit interesul pentru Biblie. Mulți dintre cei care au pășit în Satul biblic au aflat pentru prima dată de Biserica Adventistă, au apreciat acest proiect și chiar au făcut un pas mai aproape de Dumnezeu, fie înscriindu-se la cursurile Sola Scriptura, fie printr-o carte cumpărată de la standul Editurii Viață și Sănătate sau prin interesul manifestat pentru SperanțaTV și Radio Vocea Speranței, fie printr-un contact direct cu unul dintre voluntarii implicați în acest proiect. Cuvintele de apreciere, mulțumirile și entuziasmul vizitatorilor i-au motivat pe voluntari ca zi de zi, pe parcursul celor zece zile cât a durat Satul biblic, să-și păstreze bucuria și implicarea totală, uneori în condiții meteo mai puțin favorabile sau sub presiunea timpului și a oboselii. După zece ore de stat în picioare, de vorbit cu oamenii, de alergat de colo-colo, cei circa 600 de voluntari din parc aveau zâmbetul pe buze și determinarea de a o lua de la capăt a doua zi. În total, aproape o mie de voluntari, coordonați de pastorii din București și din împrejurimi și de Departamentul Tineret al Conferinței Muntenia au asigurat succesul proiectului Satul biblic.

Buchet de bucurii

De-a lungul celor zece zile ale proiectului, pe lângă evenimentele zilnice

au fost pregătite și evenimente speciale, organizate de colaboratori. Federația Comunităților Evreiești din România a organizat un mic muzeu al obiectelor vechi în sinagoga proiectului, unde președintele FCER, deputatul Aurel Vainer și rabinul șef Rafael Shaffer au prezentat conferințe pe teme vechi-testamentare. Elevii instituțiilor de învățământ adventiste din zonă, cât și membrii Asociației „Ridică-te și umblă” au pregătit scenete și alte momente artistice cu conținut biblic. Mai multe coruri interconfesionale și-au adus contribuția pentru a-i bucura pe cei prezenți, în seara dedicată muzicii creștine. Reprezentanți ai Muzeului Țăranului Român au susținut o prezentare despre olăritul românesc, iar pastorul Traian Aldea a vorbit despre specificul olăriei iudaice. Concertul de muzică pascală, organizat în arealul Satului biblic de „Casa Artelor”, instituție a Primăriei sectorului 3, a adus în atenția celor 10 000 de spectatori nu doar cunoscute piese religioase de Paște, ci și frumoase imnuri neoprotestante, care au încântat audiența, îndreptând atenția tuturor spre Ierusalimul ceresc, piesă cu care s-a încheiat Concertul de Paște.

Odihna Sabatului

Provocările Satului biblic au însoțit toate zilele desfășurării lui. Sabatul, fără îndoială, a însemnat un punct de cotitură, trecut cu bine, în toate detaliile lui. Înainte de Sabat, toate atelierele și celelalte puncte de interes anunțau prin intermediul unor afișe că, așa cum făcea și Mântuitorul, locuitorii satului biblic încetau orice activitate în Sabat, atenția lor concentrându-se pe închinare și studiul Scripturii, la sinagogă. Vineri seara, toată lumea a fost invitată la deschiderea Sabatului, prin citirea și comentarea Scripturii și prin intonarea de imnuri religioase în limba ebraică. În cursul zilei de Sabat, pastorii Traian Aldea și Florin Lăiu au prezentat seminare biblice despre importanța închinării, a sinagogii și a bisericii, iar citirea

și explicarea unor pasaje din Scriptură, cât și imnurile creștine înălțate de Grupul Adverum au creat o atmosferă de închinare apreciată de toată lumea. Participanții au putut înțelege semnificația și importanța zilei de odihnă, au pus întrebări, au primit răspunsuri biblice pe acest subiect și au avut ocazia ca, prin rugăciunile înălțate, să intre în contact cu Maiestatea Cerului.

Evanghelia pentru toată lumea

Satul biblic a fost perceput ca un eveniment înălțător de toți cei care l-au vizitat. Impresionantă a fost reacția mass-mediei; despre satul biblic s-a scris în presa națională (ziarele Adevărul, ziare.com, România Liberă ș.a.) și foarte mult în mediul online, s-au difuzat reportaje la Radio România Actualități, Europa FM și la PrimaTV – toate aceste apariții au fost pozitive la adresa proiectului. De asemenea, reacția sponsorilor și a altor prieteni ai Satului biblic a făcut ca acest proiect, deși costisitor, să nu fie o povară pentru biserică.

Toate instituțiile bisericii – Exploratori pentru Viitor, AMICUS București, Centrul Media Adventist, ADRA, So la Scriptura, Editura Viață și Sănătate, Semnele timpului, Liceul „Ștefan Demetrescu”, Școala „Mihai Ionescu”, Institutul Teologic Adventist, Conferința Muntenia și Uniunea de Conferințe și-au unit eforturile cu cele ale voluntarilor, arătând că Dumnezeu este un Dumnezeu al minunilor, care poate să aducă unitate și bucurie în misiune, împlinindu-Și promisiunea că, prin biserica Sa, „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul” (Matei 24:14).

Gabriel Ișvan este directorul Departamentului Comunicare din cadrul Conferinței Muntenia.

90 de ani binecuvântați pentru Institutul Teologic Adventist

Sabatul aniversar „90 de ani de la înființarea Institutului Teologic Adventist”, din 18 și 19 aprilie 2014, a avut un program divers și s-a bucurat de prezența multor oaspeți. Cu toate acestea, au rămas neamintite „multe alte lucruri” (Ioan 21:25) care nu pot să încapă nici în rândurile acestui articol. Totuși acest Sabat a oferit destul timp pentru a fi aduse în atenție cele mai relevante aspecte ale unei experiențe care a călătorit prin multe locuri (Focșani, Dicioșanmartin, Stupini, București și Cernica) și care s-a întins pe timpul a nouă decenii, influențând în mod determinant și ireversibil atât vieți de oameni, cât și misiunea Bisericii Adventiste din România și din lume. De asemenea, în cadrul serviciilor divine au fost oferite suficiente elemente despre motivația acestui demers aniversar: „Până aici Domnul ne-a ajutat” (1 Samuel 7:12).

Programul a început vineri seara, la ora 20:00, și a cuprins mai multe intervenții ale absolvenților care au terminat studiile înainte să fie deschis

Campusul Universitar din Cernica. La invitația pastorului Laurențiu Nistor, moderatorul acestei ocazii, au luat cuvântul pastorii Gabriel Vasilescu, Szász Ernest, Adrian Bocăneanu, Aurel Neațu și Benjamin Stan.

Momentele de rugăciune de sâmbătă dimineața au fost pregătite de pastorii Aron Moldovan și Mihai Maur, împreună cu Eliza Spătărelu, absolventă ITA. Apoi a urmat Școala de Sabat, organizată într-o formă inedită de asist. univ. dr. Laurențiu Moț.

Timpul de închinare de la ora 11:00 a fost marcat de o profundă atmosferă spirituală, creată de intervențiile invitaților și de muzică, dar mai ales de binecuvântarea lui Dumnezeu. La eveniment au participat președintele și secretarul Diviziunii Inter-Europene, Bruno Vertallier și Gabriel Maurer, vicepreședintele Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, prof. univ. dr. Silviu-Gabriel Szentesi, decanul Facultății de Teologie Baptistă din cadrul Universității București și președintele Federației Baptiste Europene, prof. univ. dr. Otniel Bunaciu, rectorul Institutului

Teologic Baptist, conf. univ. dr. Daniel Mariș, reprezentantii comitetului Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste din România, profesori alături de studenți sau absolvenți ai Institutului Teologic Adventist și alți invitați.

Teologic Baptist, conf. univ. dr. Daniel Mariș, reprezentantii comitetului Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste din România, profesori alături de studenți sau absolvenți ai Institutului Teologic Adventist și alți invitați.

„Mai întâi amintesc faptul că m-am simțit onorat să vizitez sediul Conferinței Generale a Bisericii Adventiste în acest an, 2014, în luna ianuarie. Apoi, doresc să-mi exprim regretul că nu a fost posibil să onorez invitația dumneavoastră de a participa la acest eveniment, dar sper să fie o altă ocazie în viitor. Felicitări pentru fiecare dintre cei 90 de ani. De 90 de ori felicitări, pentru că istoria de 90 de ani a Institutului Teologic Adventist demonstrează seriozitate, concept și pasiune pentru educație și spiritualitate. Cred că aceste elemente identitare pot fi cu succes baza unor programe academice care ar putea depăși mediul religios adventist, prin transmiterea acestor valori morale și spirituale și pentru alți studenți care doresc mai mult decât o simplă universitate. Vă doresc să vă dezvoltați continuu și să fiți relevanți prin transmiterea sistemului dumneavoastră de învățământ, nu doar prin informația specifică, ci și prin elemente care să schimbe societatea românească spre un mai bine moral și spiritual. Succes! La mulți ani!”

Gândurile de recunoștință și mulțumire față de ceea ce Dumnezeu a făcut pentru institut în cei 90 de ani de la înființare au fost exprimate de pastorul Marius Munteanu, președintele Institutului Teologic Adventist: „Cred că această școală a avut o moștenire aparte, desprinsă din proiectul lui Dumnezeu pentru Biserica Adventistă și, ulterior, pentru beneficiarii celor care studiază la noi. ... Oamenii care lucrează aici și cei care simt chemarea să învețe aici, toți fac parte din acest pro-

iect al lui Dumnezeu. Iar toate aceste aspecte, cumulate cu o binecuvântare a lui Dumnezeu pe deasupra, nu au cum să nu dea un rezultat pozitiv, chiar dacă în rețeta atingerii unei vârste excepționale, 90 de ani, nu putem trece peste traseul accidentat pe care l-a urmat această instituție. ... Cu toate acestea, se vede providența prezentă și sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru onoarea de-a fi pe-aici.”

Pe lângă alte momente prezentate în cadrul programului de dimineață, au fost amintiți toți profesorii care au predat în timpul celor 90 de ani și cei care lucrează în prezent în campusul din Cernica. De asemenea, absolvenții prezenți la eveniment au primit o insignă aniversară. Acest punct din program s-a dorit a fi un umil gest de apreciere pentru ceea ce Dumnezeu a oferit și continuă să ofere prin slujirea dascălilor și prin lucrarea celor care au studiat în această școală. Întâlnirea de dimineață s-a încheiat cu un moment de consacrare prezentat de pastorul Adalbert Orban și o rugăciune a pastorului Teodor Huțanu.

În timpul programului de după-amiază, moderat de lect. univ. dr. Zenobia Niculiță, au fost mai multe intervenții ale profesorilor, absolvenților, studenților sau ale altor invitați, care au adus în atenția participanților istorii intere-

sante și experiențe dificile, dar binecuvântate din timpul anilor petrecuți în școala bisericii. Momentul a inclus reprezentanți de la toate cele patru programe de studii de licență din cadrul ITA (*Teologie Adventistă Pastorală, Limba și Literatura Română/Engleză, Asistență Socială și Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar*).

Atât programul de după-amiază, cât și celelalte întâlniri din Sabat au fost „acompaniate” de o muzică de calitate, încărcată de mesaj spiritual. Momentele muzicale au fost susținute de familia Stroici (Sarah, Lucica și Adrian), Grupul vocal Adverum și Orchestra de Clopote a Institutului Teologic Adventist. Programul s-a încheiat cu câteva intervenții ale invitaților și cu rugăciunea pastorului Ioan Câmpian-Tătar. Mulțumim celor care au susținut organizarea acestui eveniment, participanților și celor care au transmis gânduri de bine prin mesaje de felicitare.

Mai mult decât o experiență spirituală care a lăsat convingerea că Dumnezeu are în grijă lucrarea Sa, cu toate limitările umane, acest Sabat a întărit și încrederea că instituțiile adventiste de educație nu contează în primul rând pentru formare profesională. Educația adventistă are menirea de a pregăti oameni care rămân dedicați adevărului biblic și mesajului adventist, iar prin lu-

crarea continuă a Duhului Sfânt, viziunea lor este modelată conform nevoilor și provocărilor timpului în care trăiesc. Astfel, generație după generație, cei care formează biserica așteptătoare, dar mai ales cei care sunt conducători pot rămâne bine orientați între un început chinuitor, dar marcat de intervenția lui Dumnezeu, și un sfârșit glorios, alături de Mântuitorul iubit și de cei care l-au fost credincioși în marea luptă.

După acest eveniment, rămânem cu certitudinea că „... nu avem a ne teme de nimic pentru viitor, decât că vom uita cumva calea pe care ne-a condus Dumnezeu și învățăturile Lui din istoria noastră de până acum.” (Ellen G. White, *Schițe din viață*, p. 196) Dar simțim cu fiecare zi care trece că sperăm și dorința ca împlinirea promisiunii de întoarcere a Mântuitorului Isus Hristos să fie următoarea aniversare și nu doar a celor care și-au intersectat viața cu Institutul Teologic Adventist, ci și a „tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui” (2 Timotei 4:8).

Emanuel Sălăgean
este șef birou
promovare ITA.

Curierul Adventist

Pe El Îl propovăduim noi

de Marin T. Pîrvan

Acest articol a fost
publicat inițial în revista
Curierul Adventist,
nr. 9-10 (septembrie-
octombrie), 1973.

„Pe El Îl propovăduim noi” (Coloseni 1,28)

„Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Isus Hristos. Căci Dumnezeu care a zis: «Să lumineze lumina din întuneric» ne-a luminat inimile, ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos” (2 Corinteni 4,5,6).

„Dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit..., căci n-am avut de gând să știu între voi altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit” (1 Corinteni 1,23; 2,2).

Cuvintele de mai sus arată cum a înțeles apostolul Pavel să-și îndeplinească chemarea și însărcinarea date direct de Domnul Isus Hristos când i s-a arătat pe drumul spre Damasc. Această chemare a apostolului Pavel, Domnul o făcuse cunoscută și lui Anania prin cuvintele: „Du-te, căci el este un vas pe care l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor.”

Conștient de chemarea pe care Domnul i-a făcut-o prin harul Său, apostolul Pavel a avut ca țintă a vieții sale cunoașterea deplină a lui Hristos, ca astfel să-L poată propovădui celor la care a fost trimis. Cu privire la împlinirea slujbei sale, el scria către credincioșii din Roma: „Eu îmi îndeplinesc cu scumpătate slujba Evangheliei..., îmi slăvesc slujba mea” (Romani 15,15; 11,13).

Despre împlinirea cu credincioșie și sîrg a apostoliei sale, citim următoarea apreciere: „Dacă-i vom căuta comparație printre cei mai mari predicatori, misionari și organizatori ai vieții bisericești a lumii creștine, toți aceștia pălesc în fața figurei strălucitoare a marelui apostol. Și altor sfinți le-a dat Dumnezeu daruri mari, dar niciunul din slujitorii lui Dumnezeu n-a ajuns însă la asemenea înălțime, n-a avut atîtea daruri. Niciodată n-a primit darurile Sfîntului Duh în așa bogată revărsare, n-a primit în muritorul său trup o pecetie așa de vădită a Domnului. În cursul vieții sale, el n-a fost nicidecum în urma celor mai înalți apostoli și, fără îndoială, se înalță măreț mai presus de cei mai mari sfinți, care s-au sîrguit cîndva de atunci să urmeze pilda în slujire și devotament față de Domnul.”

Dar apostolul Pavel a căutat să însuflească același zel și credincioșie în slujire și conlucrătorilor săi, care urmau să continue lucrarea pe ogorul Evangheliei. Lui Timotei îi scria: „Tu însă ai urmărit de aproape învățătura mea, purtarea mea, hotărîrea mea, credința mea, îndelunga mea răbdare, dragostea mea, răbdarea mea... Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Isus Hristos, care are să judece viii și morții și pentru arătarea și împărăția Sa: propovăduiește Cuvîntul, stăruiește asupra lui” (2 Timotei 3,10; 4,1,2).

Îndemnul acesta și exemplul apostolului Pavel i-au călăuzit în

decursul vremii pe toți slujitorii lui Hristos.

Pe El, pe Hristos cel răstignit, L-au propovăduit întotdeauna adevărații slujitori ai lui Hristos.

Spurgeon în una din scrierile sale spunea: „Concluzia celor ce vreau să vă spun este: Frații mei, propovăduiți pe Hristos și totdeauna numai pe Hristos. El este Evanghelia întreagă. Persoana Sa, slujba Sa, lucrarea Sa trebuie să fie tema cea mai cuprinzătoare a noastră. Trebuie vestit ascultătorilor Mîntuitorul și calea spre El... O, fie ca slujitorii credincioși să predice iarăși și iarăși pe Cel Răstignit... Binecuvîntată este predica în care Hristos este Cel dintîi și Cel de pe urmă.”

Ca slujitor al lui Hristos, îți împlinești această datorie precum a făcut-o și apostolul Pavel, care nu se propovăduia pe sine, ci pe Hristos?

Cineva făcea următoarea observație: „Advențiștii de ziua a șaptea predică Sabatul, reforma sanitară, iadul, Satana, Spiritul Profetic etc., în loc de a predica pe Hristos” și confirma: „Puneți pe Hristos în solia voastră cînd predicați despre Daniel 2 sau Apocalipsa 13, a doua venire sau despre cer.”

Dar cum stau lucrurile, care este realitatea? Cum poate cineva să predice despre Sabat și să nu predice pe Hristos? El este Domnul Sabatului. Hristos l-a întemeiat. Cum putem să-L punem pe Hristos în Sabat? Da, El este deja acolo.

Cum poate cineva să predice despre sanctuar și să nu predice și pe Hristos? El este Marele-Preot, mielul, focul ce consumă, lumina candelabru-lui, cărbunii de pe altar, piinile punerii înainte, șechina, ușa, calea spre Sfînta Sfintelor. Cum putem pune pe Hristos în sanctuar? El este deja acolo și n-ar fi muncă ușoară ca să-L scoți de acolo, să-L lași pe dinafară.

Cum poate cineva să pună pe Dumnezeu în Spiritul Profeteiei, cînd El este acolo? Nă spune Scriptura că Spiritul Profeteiei este „mărturia lui Isus”? (Apocalipsa 19,10). El este Spiritul Profeteiei!

Cu privire la soarta celor păcătoși, este Hristos asociat în această doctrină? Isus spune: „Fiindcă atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3,16). Hristos întîlnește fapăturile Sale pe calea largă și le spune: „Pentru ce să muriți?” (Ieremia 27,13). „Întoarceți-vă de la calea voastră rea” și trăiți! (Ezechiel 33,11).

Pune pe Hristos în Apocalipsa 13 și în Daniel 2? Da, El este acolo. „Mielul care a fost înjunghiat de la întemeierea lumii” și „Cine este o stîncă afară de Dumnezeul nostru?” (Psalmii 18,31). Vorbînd despre piatră, Hristos spunea: „Cine va cădea pe piatra aceasta va fi zdrobit, iar pe acela peste care va vădea ea, îl va spulbera” (Matei 21,44). Hristos nu trebuie să fie pus în aceste capitole, El este acolo. Să nu-L lăsăm afară.

Cu privire la reforma sanitară, este Hristos în doctrina viețuirii sănătoase? Da, este inima, sau centrul ei. El declară prin apostolul Ioan: „Doresc ca toate lucrurile să-ți meargă bine și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău” (3 Ioan 2).

Prin Moise, Domnul spune popoului: „Iată v-am învățat legi și porunci, cum mi-a poruncit Dumnezeu meu, ca să le împliniți în țara pe care o veți lua în stăpînire. Să le păziți și să le împliniți, căci aceasta va fi înțelepciunea și priceperea voastră înaintea popoa-

Aspecte din comunitatea Labirint 1988

relor care vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: «Acest neam mare este un popor cu totul înțelept și priceput!»” „Dacă veți asculta aceste porunci, dacă le veți păzi și împlini, Domnul, Dumnezeu tău, va ținea fața de tine legământul și îndurarea cu

care S-a jurat părinților tăi... Domnul va depărta de tine orice boală; nu-ți va trimite niciuna din acele molime rele” (Deut. 4,5.6; 7,12.15 p.p.). Nu scoate reforma sanitară din învățăturile lui Isus, dar nici nu-L lăsa pe El în afara acestei doctrine binecuvîntate!

M E S A J

*Copilul meu, viața e uneori amară,
Tu însă fără murmur să porți a ei povară.*

*În deznădejde unii al vieții fir își curmă
Și pleacă făr'să lase de bine nici o urmă.*

*S-o știi, sînt lași aceștia ; de-aceia ei cînd mor
Păreri de rău, copile, nu lasă-n urma lor.*

*De-ți pune stavili viața nu dispera nicicînd,
Cî mergi mereu 'nainte cu toți cei buni în rînd.*

II

*Nu te hrăni, copile cu visuri de mărire,
Căci ele nu arare rodesc nenorocire.*

*Urmează pilda bună a celor fără pată ;
Din drumul drept ispita nicicînd să nu te-abată.*

*Cu cei ce mint și fură să nu te prinzi în horă,
Cî, dimpotrivă, Cîntea să ți-o alegi ca soră ;*

*Cu Adevărul frate, cu el să mergi de mîndă,
Dreptatea-n orice vreme să fie-a ta stăpîndă.*

III

*Pe cel mai bun ca tine nicicînd nu-l pizmuî
Căci pizmuînd, ia seama, doar tu vei suferi ;*

*În față mai degrabă să-ți pui mărețul țel
Ca-n zel și-n vrednicie tu să-l întreci pe el.*

*Năravul cînd în suflet să-și facă cuib ar vrea,
Alungă-l ! Nici o clipă nu-i da răgaz să stea ;*

*Lăsîndu-l rădăcină să prindă an de an
Tu, mai tîrziu, să-l birui vei încerca în van.*

IV

*O singură dorință să porți de-acum cu tine :
Acea de a face de-a pururi numai bine.*

*Ajută pe oricine, ajută-ți chiar dușmanii,
Și-n suflet mulțumire îți vor aduce anii.*

*Cultivă bunătatea în inimă și-n gînd,
La bunul nimănuia să nu rîvnești nicicînd.*

*Cu-argînții făr'delegii tu nu-ți zidi palate
Căci, adevăr zic ție, curînd se surpă toate.*

*La carul infamiei cînd alții se înhamă
Indemnul lor nemernic tu nu-l lua în seamă ;*

*Mereu să fii asemeni plugarului cîntîit
Care din zori trudește și pîn' la asfințit.*

*Cu tot ce ai, tu, Pacea de-a pururi s-o slujești,
Pe-altarul ei fii gata oricînd să te jertfești.*

I. Bătrina Voivodeni

Nimeni nu poate predica adevărul evanghelic și să nu-L predice pe Hristos, căci El a zis: „Eu sînt calea, adevărul și viața.” Nu este nevoie ca Hristos să fie pus în solia adevărului. El este deja acolo.

Însă a folosi pur și simplu numele lui Hristos în predicile noastre, ori la ce s-ar referi ele, nu înseamnă că noi propovăduim pe Hristos. Isus zice: „Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?» Atunci le voi spune curat: «Niciodată nu v-am cunoscut!» Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne» va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu, care este în ceruri” (Matei 7,22.23.21)

Deși Hristos e prezent în toate punctele doctrinei și a soliei celor trei îngeri, într-un singur mod sau pe o singură cale un pastor poate lăsa pe Hristos afară din soliile ce le prezintă și aceasta este de a-L lăsa afară din inima sa.

Este posibil ca doi pastori să predice aceeași predică și unul să-L predice pe Hristos, iar altul să-L lase afară, pentru că Hristos este ca un parfum plăcut sigilat în ambalajul său. Pînă cînd vasul nu se sparge, nu poate da nicio binecuvîntare. Nu e Hristos în inimă, nu va fi nici în predică, oricît am rosti de des și de puternic numele Lui. Nu vreau să spun aceasta sau să dau cumva sugestia că nu contează conținutul predicii. Contează. Și orice înaintare sau creștere a pastorului va dovedi că și predicile sale au crescut în raport cu înaintarea sa și iar va fi cazul ca un pastor plin cu harul lui Dumnezeu, privind înapoi peste filele predicilor sale, să mai găsească o predică pregătită atunci, la început, pe care să mai fie dispus să o mai prezinte acum.

Dar predicarea nu înseamnă numai pregătirea unor predici și prezentarea lor ascultătorilor, ci înseamnă ceva mai mult, înseamnă și pregătirea interioară, sufletească, a predicatorului și aceasta

se va transmite ascultărilor, ei o vor simți.

Inspirația divină spune: „Cine se pregătește pentru lucrarea de predicare nu trebuie să uite că pregătirea inimii este mai importantă decât toate, locul ei nu-l poate lua nici pregătirea minții și nici cultura teologică. Razele luminoase ale Soarelui dreptății trebuie să pătrundă inima lucrătorilor și să curățească umblarea sa înainte ca lumina de la tronul lui Dumnezeu să poată lumina prin el pe acei ce sunt în întuneric.”

În sensul acesta înalt al creșterii spirituale, în decursul anilor va fi și o creștere a creștinului, a expresiilor. O schimbare a predicilor, da! A doctrinei, niciodată. Să nu coborîm glorioasele doctrine ale acestei solii minunate la ceva neesențial, neînsemnat, fără putere, ceva uscat.

Să nu facem din doctrinele bisericii advente ceva sec, prin faptul că Hristos nu Se află acolo, ca nădejde a slavei. El stă la ușă și bate. Dacă Îi vei permite să intre, va fi cu tine și Îl vei prezenta odată cu solia.

Cuvântul inspirat ne spune: „Servii lui Dumnezeu trebuie să înfățișeze pe Hristos în plinătatea Sa în predicile lor, pentru ca ascultătorii să dobîndească o credință sănătoasă. Multe predici se aseamănă cu jertfa lui Cain, care era o jertfă fără Hristos. Punctul de greutate al soliei noastre nu este numai Legea lui Dumnezeu, ci și credința în Hristos.

„Mulți dintre predicatori au ținut numai cuvîntări și au adus dovezi despre unele principii biblice, iar despre puterea salvatoare a Mîntuitorului nici nu amintesc.

Cuvîntările despre principii sunt importante, pentru ca ascultătorii să recunoască lanțul adevărului, ochi cu ochi, ca un întreg, dar nicio cuvîntare nu trebuie ținută fără a înfățișa pe Hristos, Cel Crucificat, ca temelie a Evangheliei.

La crucea lui Hristos se întâlnesc harul și adevărul; dreptatea și pacea se sărută. Prin cuvîntul predicat îndreaptă privirea spre Golgota și prin credința în El să poată primi credinciosul iertare, har și putere pentru o viață sfîntă.

Nicio cuvîntare pompoasă, nicio polologhie nu poate ajuta. Nu vă avîntați pe înălțimi amețitoare, încît ascultătorii să nu vă poată urma și, chiar dacă ar putea, ei nu vor avea niciun folos spiritual. Propovăduiți principiile simple date de Hristos. Povestiți istoria vieții Sale de tăgăduire de Sine, istoria umilinței și a morții Sale, a învierii și a înălțării la cer, a mijlocirii Sale pentru păcătoși în sanctuarul ceresc.”

Dacă ne-am făcut vinovați lăsînd pe Isus afară din doctrina bisericii rămășiței, pentru că L-am lăsat afară din inima noastră, pentru că ne-am propovăduit pe noi sau înțelepciunea noastră, să ne rugăm ca El să poată intra în noi și, împlinindu-se însărcinarea primită de a-L propovădui pe El, pe Hristos cel răstignit, să putem zice împreună cu apostolul Pavel: „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă întotdeauna în carul Lui de biruință în Hristos și care răspîndește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui.”

Despre dragoste din Biblie

I. Completați spațiile libere și veți descoperi **porunca lui Dumnezeu pentru noi**, apoi rețineți versetul biblic:

„_____ Lui este să credem în _____, Isus Hristos și să ne _____ unii pe alții.”
(1 Ioan 3:23)

II. Puneți în ordine cuvintele de mai jos și veți descoperi cum ne numește Dumnezeu pe noi – oamenii.

Tatăl: să ce ne-a „Vedeți ai **dragoste** ne lui arătat numim Dumnezeu!” copii

_____! (1 Ioan 3:1)

III. Cu ajutorul codului, schimbați literele, și din acest verset veți afla **cum suntem sfătuiți să-i iubim pe semeni**.

1 = a; 2 = d; 3 = e; 4 = f; 5 = l; 6 = p; 7 = r; 8 = u; 9 = ă; x = t; y = v

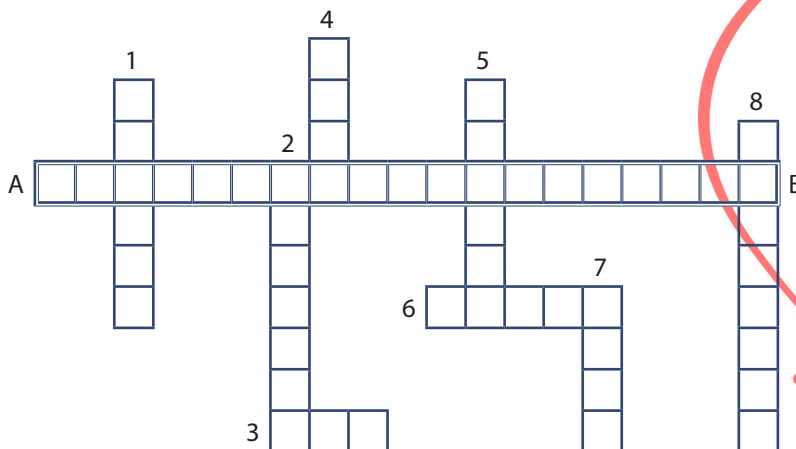
„Copilașilor, să nu **iubim** cu vorba, nici cu limba, ci cu _____ și cu _____.” (1 Ioan 3:18)
4 1 6 x 1 1 2 3 y 9 7 8 5

IV. Dezlegând cuvintele încrucișate, veți descoperi cărți biblice care vorbesc despre **dragoste**, iar pe orizontala A-B, cartea biblică în care este descrisă **dragostea** unui om pentru iubita lui și, totodată, **dragostea** lui Hristos pentru biserică, pe care o numește „mireasa” Sa.

1. Carte în care se povestește despre trei oameni salvați din foc de Cel pe care Îl **iubeau**.
2. Carte adresată oamenilor din Efes, pe care Pavel îi îndemna: „Trăiți în **dragoste**!”
3. Carte în care este descrisă cererea lui Satana de a-l trece pe un om prin încercări, pentru a vedea dacă ascultă de Dumnezeu din **iubire** sau din interes.
4. A treia carte din Noul Testament, în care Isus ne îndeamnă: „**Iubiți** pe vrăjmașii voștri!”
5. Cartea din care aflăm că Iacov a muncit 14 ani pentru cea pe care o **iubea**.
6. Prima carte din Noul Testament care menționează că, în timpul sfârșitului, „**dragostea** celor mai mulți se va răci”.
7. Epistola sobornicească a fratelui lui Iacov, care începe cu urarea: „Îndurarea, pacea și **dragostea** să vă fie înmulțite!”
8. Cartea pildelor, care spune că „prietenul adevărat **iubește** oricând”.

Alina Chirileanu,
director asistent în
cadrul Departamen-
tului Copii, Uniunea
de Conferințe.

„Aduceți biserica la Mine”

„Omul care nu are alt scop decât fericirea sa este rău, acela care are drept scop opinia altora este slab, acela al cărui scop este fericirea altora este virtuos, acela care îl are drept scop pe Dumnezeu este mare. – Lev Tolstoi

La ultima Adunare Electivă a Uniunii, comitetului de numiri i-a revenit dificila sarcină de a găsi câțiva pământenii care să poarte grijile bisericii lui Hristos pentru următorii ani, între care unul ca președinte al bisericii. După cum au trăit și predecesorii mei, multe din mesajele primite în primele zile îmi atrăgeau atenția spre nevoi care trebuie acoperite, situații ce necesită urgentă rezolvare, dureri care nu mai pot continua, oameni care au nevoie de mângâiere, proiecte ce trebuie dezvoltate, bucurii ce nu mai pot fi amânate etc.

Dar „cine este de ajuns pentru aceste lucruri?” Cine stă atât de sigur, cine este atât de puternic, care-i acela dintre noi atât de priceput, cine este înțeleptul? Oamenii sunt îndreptățiți ca, după alegeri, să caute competențe, să aștepte soluții izbăvitoare, să vadă lansate metode ingenioase. Pentru că e greu să fii căpitanul unei ambarcațiuni ce traversează un câmp ciclonic cu înnorări

accentuate, e potrivit să recunoști, din start, că El are și este Soluția.

Vă amintiți scena din Matei 17 sau Marcu 9, în care un tată se apropie de reprezentanții bisericii și le solicită să-și exercite darurile spirituale în favoarea

eliberării propriului fiu din mâna vrăjmașului? Cât de amară este constatarea părintelui că nu poate căpăta vindecarea copilului: „L-am adus la ucenicii Tăi și n-au putut să-l vindece.” Ellen G. White ne dezvăluie că neîmplinirea avea de-a face cu alegerile. „În starea aceasta de întunecime, porniseră la luptă cu Satana.”¹

Să ne ferească Dumnezeu de victorii facile, de biruințe pentru imagine, de vindecări provizorii, de spiritualitate formală, de soluții proprii, de beneficii egoiste.

În acești ani de mandat organizațional, mă voi ruga Domnului să nu mă lase să vă vorbesc printr-o înțelepciune omenească și nici prin cuvintele unei elocvențe proprii genului uman, ci vreau să vă îndrept ochii către lucruri care privesc veșnicia; să vă motivez să căutați cu seriozitate mântuirea voastră

¹ E. G. White, *Hristos, Lumina lumii*, București, 1990, p. 398.

și a semenilor voștri. Nu e greu să fim captați sau încântați, dar e mai greu să fim motivați să ne ducem până la sfârșit mântuirea cu frică și cutremur. Nu este greu să obținem admirația mulțimii, dar nu este tot atât de ușor ca mulțimile care acum sunt departe de Dumnezeu să fie determinate să se întoarcă la Cel de care s-au îndepărtat.

Nu vestesc prin acest prim mesaj în revista bisericii o perioadă de post conjunctural, ci încerc să definesc, prin esențe – rugăciune și post –, modul în care trebuie privită și trăită viața bisericească. Cred și predic biruința. Nu sunt defetist, nici alarmist, dimpotrivă, curajos. Adulmec victoria finală, pentru care mă pun la dispoziția Tatălui, dar sunt dator să pășesc în fața poporului pe o cărare a credinței smerite, ce se hrănește tocmai cu... post și rugăciune. Biserica trebuie lăsată în mâinile Celui care a murit pentru ea, iar noi să coborâm până pe genunchi. „Pentru a birui, (ucenicii) trebuiau să vină la Luptă într-un alt spirit. Credința lor trebuia să fie întărită prin rugăciune arzătoare și post și prin umilirea inimii. Ei trebuiau să fie goliți de eu, să fie umpluți de spiritul și puterea lui Dumnezeu.”²

Sunt prea mari provocările veacului, prea iscusite atacurile vrăjmașului, prea mici puterile și resursele noastre, ca să folosim în lucrul Domnului soluțiile noastre lipsite de trăinicie, izvorâte din experiența limitată și încurcate de propriile noastre deficiențe. Vă propun să conducem biserica spre El!

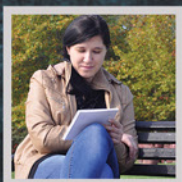
Marius Munteanu este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

² *Ibidem.*

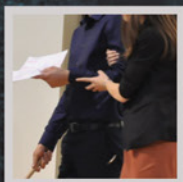
ADMITERE

14 - 24 Iulie

8 - 18 Septembrie

Limba și literatura
română
Limba și literatura
engleză

Asistență socială

Teologie adventistă
pastorală

Pedagogia
învățământului
primar și preșcolar

Te pregătim
pentru **misiunea** slujirii

de de ani facem asta.